

Uradni list

Evropske unije

C 209

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

31. julij 2010

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Sodišče Evropske unije		
2010/C 209/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 195, 17.7.2010	1
Splošno sodišče		
2010/C 209/02	Opravljanje dejavnosti Splošnega sodišča med 1. in 13. septembrom 2010	2
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2010/C 209/03	Združeni zadevi C-570/07 in C-571/07: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Asturias – Španija) – José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez proti Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07) (Člen 49 PDEU — Direktiva 2005/36/ES — Svoboda ustanavljanja — Javno zdravje — Lekarne — Bližina — Oskrba prebivalstva z zdravili — Dovoljenje za obratovanje — Ozemeljska porazdelitev lekarn — Postavitev omejitev, ki temeljijo na merilu gostote prebivalstva — Najmanjša razdalja med lekarnami — Kandidati, ki so opravljali poklicno dejavnost na delu nacionalnega ozemlja — Prednost — Diskriminacija)	3

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 209/04	Zadeva C-58/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd proti Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform (Uredba (ES) št. 717/2007 — Gostovanje v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 95 ES — Načeli sorazmernosti in subsidiarnosti)	4
2010/C 209/05	Zadeva C-203/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom Betfair proti Minister van Justitie (Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Predpis, na podlagi katerega se dovoljenje deli le enemu subjektu — Obnovitev dovoljenja brez razpisnega postopka — Načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti — Uporaba pri igrah na srečo)	4
2010/C 209/06	Zadeva C-258/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Ladbroke Betting & Gaming Ltd, Ladbroke International Ltd proti Stichting de Nationale Sporttotalisator (Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Ureditev, ki pridržuje dovoljenje enemu samemu gospodarskemu subjektu — Zavrnitev izdaje dovoljenja za prirejanje gospodarskemu subjektu, ki ima dovoljenje v drugih državah članicah — Utemeljitev — Sorazmernost — Nadzor vsakega konkretnega ukrepa za izvajanje nacionalne ureditve)	5
2010/C 209/07	Zadeva C-484/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Pogoji, ki opisujejo glavni predmet pogodbe — Sodni nadzor nad njihovo nedovoljenostjo — Izključitev — Stroške nacionalne določbe za zagotovitev višje stopnje varstva potrošnika)	6
2010/C 209/08	Zadeva C-487/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. junija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti — Prosti pretok kapitala — Člen 56 ES in člen 40 Sporazuma EGP — Različno obravnavanje — Dividende, razdeljene družbam rezidentkam in nerezidentkam)	6
2010/C 209/09	Zadeva C-491/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. junija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov — Prosto živeče živalske in rastlinske vrste — Območje, pomembno za Skupnost — Sistem varstva — Turistični kompleks „Is Arenas“)	7
2010/C 209/10	Zadeva C-569/08: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Internetportal und Marketing GmbH proti Richard Schlicht (Internet — Domena.eu najvišje ravni — Uredba (ES) št. 874/2004 — Domenska imena — Registracija po fazah — Posebni znaki — Špekulativne in neprimerne registracije — Pojem „nepoštenost“)	7
2010/C 209/11	Zadeva C-127/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Nürnberg – Nemčija) – Coty Prestige Lancaster Group GmbH proti Simex Trading AG (Pravo znamk — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 13(1) — Direktiva 89/104/EGS — Člen 7(1) — Izčrpanje pravic imetnika znamke — Pojem „blago, dano na trg“ — Soglasje imetnika — Stekleničke parfuma, označene kot „poskusni vzorec“, ki jih je imetnik znamke dal na voljo pooblaščenemu prodajalcu, ki spada v mrežo selektivne distribucije)	8

2010/C 209/12	Zadeva C-140/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Genova – Italija) – Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA proti Presidenza del Consiglio dei Ministri (Državne pomoči — Subvencije, izplačane podjetju za pomorski prevoz, ki prevzame obveznosti javne službe — Nacionalni zakon, ki določa možnost dodelitve predujmov pred odobritvijo sporazuma) 9	9
2010/C 209/13	Zadeva C-237/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Država Belgija proti Nathalie De Fruytier (Šesta direktiva o DDV — Člen 13(A)(1)(d) — Oprostitev za dejavnosti, ki so v splošnem interesu — Oskrba s človeškimi organi, krvjo in materinim mlekom — Oprostitev obdavčenja dejavnosti prevoza organov in vzorcev človeškega izvora, ki se opravlja samostojno za bolnišnice in laboratorije — Pojma „dobava blaga in, opravljanje storitev“ — Merila razlikovanja) 10	10
2010/C 209/14	Zadeva C-378/09: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. junija 2010 – Evropska komisija proti Češki republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 85/337/EGS — Člen 10a, prvi, drugi in tretji odstavek — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Nacionalna ureditev, ki omejuje pravico do pritožbe zoper odločbe v okoljskih zadevah — Neizvršitev prenosa navedene določbe v predpisanem roku) 10	10
2010/C 209/15	Zadeva C-26/10 P: Pritožba, ki jo je 18. januarja 2010 vložil Paul Inge Hansen zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. novembra 2009 v zadevi T-295/09, Paul Inge Hansen proti Evropski komisiji 11	11
2010/C 209/16	Zadeva C-185/10: Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Evropska Komisija proti Republiki Poljski 11	11
2010/C 209/17	Zadeva C-193/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 19. aprila 2010 – KMB Europe BV proti Hauptzollamt Duisburg 11	11
2010/C 209/18	Zadeva C-201/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 26. aprila 2010 – Ze Fu Fleischhandel GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas 12	12
2010/C 209/19	Zadeva C-202/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 26. aprila 2010 – Vion Trading GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas 12	12
2010/C 209/20	Zadeva C-212/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Republika Poljska) 3. maja 2010 – Logstor ROR Polska Sp. z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach 13	13
2010/C 209/21	Zadeva C-215/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 4. maja 2010 – Pacific World Limited, FDD International Limited proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs 13	13
2010/C 209/22	Zadeva C-220/10: Tožba, vložena 6. maja 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki 14	14
2010/C 209/23	Zadeva C-226/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Köln (Nemčija) 10. maja 2010 – Hannelore Adams proti Germanwings GmbH 15	15

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 209/24	Zadeva C-227/10: Tožba, vložena 7. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji	16
2010/C 209/25	Zadeva C-228/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 10. maja 2010 – Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd proti Euroview Sport Ltd	16
2010/C 209/26	Zadeva C-230/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 11. maja 2010 vložilo Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španija) – Agueda María Saenz Morales proti Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía	21
2010/C 209/27	Zadeva C-232/10: Tožba, vložena 10. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	21
2010/C 209/28	Zadeva C-235/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – David Claes proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji	22
2010/C 209/29	Zadeva C-236/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Sophie Jeanjean proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji	22
2010/C 209/30	Zadeva C-237/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Miguel Remy proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji	23
2010/C 209/31	Zadeva C-238/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Volker Schneider proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji	23
2010/C 209/32	Zadeva C-239/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Xuan-Mai Tran proti Landsbanki Luxembourg SA, v stečaju	24
2010/C 209/33	Zadeva C-242/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione Terza (Italija) 17. maja 2010 – ENEL Produzione SpA proti Autorità per l'energia elettrica e il gas	24
2010/C 209/34	Zadeva C-243/10: Tožba, vložena 18. maja 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki	24
2010/C 209/35	Zadeva C-247/10 P: Pritožba, ki jo je Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd vložila 18. maja 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. marca 2010 v zadevi T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd proti Svetu Evropske unije	25
2010/C 209/36	Zadeva C-248/10: Tožba, vložena 19. maja 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	26
2010/C 209/37	Zadeva C-249/10 P: Pritožba, ki so jo vložile Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd 18. maja 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat), razglašeno 4. marca 2010 v zadevi T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd proti Svetu Evropske unije	26

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 209/38	Zadeva C-255/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Roma (Italija) 23. marca 2010 – kazenski postopek proti Alessandru Sacchiju	27
2010/C 209/39	Zadeva C-259/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) 26. maja 2010 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti The Rank Group PLC	28
2010/C 209/40	Zadeva C-260/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) 26. maja 2010 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti The Rank Group PLC	29
2010/C 209/41	Zadeva C-264/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija) 28. maja 2010 – kazenski postopek proti Gheorgheju Kiti	30
2010/C 209/42	Zadeva C-276/10: Tožba, vložena 2. junija 2010 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki	30
2010/C 209/43	Zadeva C-278/10: Tožba, vložena 3. junija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	31
2010/C 209/44	Zadeva C-279/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale del Riesame di Verbania (Italija) 4. junija 2010 – kazenski postopek zoper Mattea Minesija	31

Splošno sodišče

2010/C 209/45	Zadeva T-237/05: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – Éditions Jacob proti Komisiji („Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi s postopkom glede koncentracije podjetij — Uredba (ES) št. 4064/89 — Uredba (ES) št. 139/2004 — Uredba (ES) št. 802/2004 — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom preiskav in revizij — Izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Izjema v zvezi z varstvom pravnih nasvetov“)	32
2010/C 209/46	Zadeva T-177/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – Mediaset proti Komisiji („Državne pomoči — Telekomunikacije — Subvencioniran nakup digitalnih sprejemnikov — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom in s katero je bilo naloženo njeno vračilo — Pojem državne pomoči — Izključitev sprejemnikov, ki omogočajo sprejem televizijskih programov, ki se oddajajo prek satelita — Ugodnost — Selektivnost — Škodovanje konkurenci — Obveznost obrazložitve“)	32
2010/C 209/47	Združeni zadevi T-428/07 in T-455/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. junija 2010 – CEVA proti Komisiji („Arbitražna klavzula — Pogodbe sklenjene v okviru posebnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti ‚Kakovost življenja in upravljanje z živimi viri (1998-2002)‘ — Projekta Seahealth in Biopal — Bremepisi — Predlog za razglasitev ničnosti — Sprememba tožbe — Dopustnost — Načelo kontradiktornosti in pravica do obrambe — Povrnitev celotnega zneska finančnih prispevkov Evropske unije — Resne finančne nepravilnosti“)	33

2010/C 209/48	Zadeva T-118/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – Actega Terra proti UUNT (TERRAEFFEKT matt & gloss) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti TERRAEFFEKT matt & gloss — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009))	33
2010/C 209/49	Zadeva T-153/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – Shenzhen Taiden proti UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska naprava) („Model Skupnosti — Postopek za razglasitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja komunikacijsko napravo — Prejšnji mednarodni model — Razlog ničnosti — Neobstoj individualne narave — Neobstoj drugačnega celotnega vtisa — Seznanjeni uporabnik — Stopnja svobode oblikovalca — Dokaz za dostopnost javnosti prejšnjega modela — Členi 4(1), 6(1)(b) in (2), 7(1) in 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002“)	34
2010/C 209/50	Zadeva T-255/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – Montero Padilla proti UUNT – Padilla Requena (JOSE PADILLA) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti JOSE PADILLA — Prejšnje znamke in prejšnji znak JOSE PADILLA — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj nedvomno znane znamke v smislu člena 6 Pariške konvencije in znamke z ugledom — Člen 8(2)(c) in (5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člen 8(2)(c) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Neobstoj prejšnjega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu — Člen 8(4) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(4) Uredbe št. 207/2009)“)	34
2010/C 209/51	Zadeva T-482/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. junija 2010 – Atlas Transport proti UUNT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT) (Znamka Skupnosti — Postopek za razveljavitev — Besedna znamka Skupnosti ATLAS TRANSPORT — Resna in dejanska uporaba znamke — Člena 15 in 50(1) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člena 15 in 51(1) Uredbe (ES) št. 207/2009))	35
2010/C 209/52	Zadeva T-487/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 16. junija 2010 – Kureha proti UUNT – Sanofi-Aventis (KREMEZIN) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke KREMEZIN kot znamke Skupnosti — Prejšnja mednarodna besedna znamka KRENOSIN — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Podobnost proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Dokaz obstoja prejšnje znamke — Roki — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Dokaz resne uporabe prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009))	35
2010/C 209/53	Zadeva T-490/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – CM Capital Markets proti UUNT – Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti in prejšnja figurativna nacionalna znamka CM Capital Markets — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	36
2010/C 209/54	Zadeva T-547/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – X Technology Swiss proti UUNT (Nogavica z oranžnim prstnim delom) („Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti — Nogavica z oranžnim prstnim delom — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	36

2010/C 209/55	Zadeva T-549/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. junij 2010 – Luksemburg proti Komisiji (ESS — Odložitev finančne pomoči — Boj zoper diskriminacijo in neenakost v zvezi s trgovino dela — Hujše pomanjkljivosti v sistemih upravljanja in nadzora, ki lahko vodijo v sistemske nepravilnosti — Člen 39(2)(c) Uredbe (ES) št. 1260/1999 — Legitimno pričakovanje) 37	37
2010/C 209/56	Zadeva T-563/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – CM Capital Markets proti UUNT – Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CARBON CAPITAL MARKETS — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti in prejšnja figurativna nacionalna znamka CM Capital Markets — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“). 37	37
2010/C 209/57	Zadeva T-138/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – Muñoz Arraiza proti UUNT – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti RIOJAVINA — Prejšnja kolektivna figurativna znamka Skupnosti RIOJA — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“). 38	38
2010/C 209/58	Zadeva T-315/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – Hoelzer proti UUNT (SAFELOAD) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti SAFELOAD — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009). 38	38
2010/C 209/59	Zadeva T-173/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 3. junija 2010 – Z proti Komisiji (Dostop do dokumentov — Nedopustnost — Sodna odredba) 38	38
2010/C 209/60	Zadeva T-79/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – COLT Télécommunications France proti Komisiji („Začasna odredba — Državne pomoči — Upravljanje visokopretočnega elektronskega komunikacijskega omrežja — Nadomestilo za stroške javne storitve — Odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da priplašeni ukrep ni pomoč — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti“) 39	39
2010/C 209/61	Zadeva T-166/10: Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Samskip Multimodal Container Logistics proti Komisiji 39	39
2010/C 209/62	Zadeva T-220/10: Tožba, vložena 18. maja 2010 – Komisija proti EU Research Projects 40	40
2010/C 209/63	Zadeva T-224/10: Tožba, vložena 17. maja 2010 – Association Belge des Consommateurs Tests-Achats proti Komisiji 41	41
2010/C 209/64	Zadeva T-226/10: Tožba, vložena 14. maja 2010 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej proti Komisiji 41	41
2010/C 209/65	Zadeva T-230/10: Tožba, vložena 21. maja 2010 – Španija proti Komisiji 42	42
2010/C 209/66	Zadeva T-231/10: Tožba, vložena 21. maja 2010 – Merlin in drugi proti UUNT – Dusyma (Spiele) 43	43

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 209/67	Zadeva T-235/10: Tožba, vložena 21. maja 2010 – Timehouse proti UUNT (Oblika ure)	44
2010/C 209/68	Zadeva T-237/10: Tožba, vložena 26. maja 2010 – Vuitton Malletier proti UUNT – Friis Group International (Prikaz zapiralnega mehanizma)	44
2010/C 209/69	Zadeva T-238/10: Tožba, vložena 24. maja 2010 – Scatizza proti UUNT – Jacinto (HORSE COUTURE)	45
2010/C 209/70	Zadeva T-240/10: Tožba, vložena 27. maja 2010 – Madžarska proti Komisiji	46
2010/C 209/71	Zadeva T-241/10: Tožba, vložena 24. maja 2010 – Poljska proti Komisiji	47
2010/C 209/72	Zadeva T-247/10: Tožba, vložena 28. maja 2010 – medi proti UUNT – Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)	48
2010/C 209/73	Zadeva T-248/10: Tožba, vložena 26. maja 2010 – Italija proti Komisiji in EPSO	49
2010/C 209/74	Zadeva T-249/10: Tožba, vložena 31. maja 2010 – Kitzinger proti UUNT – Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)	49
2010/C 209/75	Zadeva T-250/10: Tožba, vložena 31. maja 2010 – KNUT IP Management proti UUNT – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR)	50
2010/C 209/76	Zadeva T-252/10: Tožba, vložena 28. maja 2010 – Cross Czech proti Komisiji	51
2010/C 209/77	Zadeva T-500/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. junija 2010 – Bulgarija proti Komisiji	51
2010/C 209/78	Zadeva T-65/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 1. junija 2010 – Španija proti Komisiji	51

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 209/79	Zadeva F-30/08: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 11. maja 2010 – Nanopoulos proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Pristojnost Sodišča za uslužbence — Dopustnost — Akt, ki posega v položaj — Nepogodbena odgovornost — Indiskretnosti v tisku — Načelo domneve nedolžnosti — Nepremoženjska škoda — Odločitev o začetku disciplinskega postopka — Napaka pri presoji — Obveznost nudenja pomoči — Člen 24 Kadrovskega predpisa)	52
2010/C 209/80	Zadeva F-100/08: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 4. maja 2010 – Petrilli proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Pojem prebivališča — Stalno prebivališče — Dokazila)	52
2010/C 209/81	Zadeva F-13/09: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 12. maja 2010 – Peláez Jimeno proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradniki — Predhodna pritožba — Pritožbeni rok — Zamuda — Dokaz — Nekdanji začasni uslužbenec — Imenovanje uradnika — Člen 5(4) priloge XIII Kadrovskega predpisa — Enako obravnavanje)	53

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2010/C 209/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 195, 17.7.2010

Prejšnje objave

UL C 179, 3.7.2010

UL C 161, 19.6.2010

UL C 148, 5.6.2010

UL C 134, 22.5.2010

UL C 113, 1.5.2010

UL C 100, 17.4.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Opravljanje dejavnosti Splošnega sodišča med 1. in 13. septembrom 2010

(2010/C 209/02)

Splošno sodišče je na upravni seji 8. junija 2010 odločilo, da bodo novi člani Splošnega sodišča zaradi sodnih počitnic pri Sodišču prisegli šele po teh počitnicah, zato v skladu s členom 5, tretji odstavek, Statuta Sodišča do nastopa funkcije novih članov Splošnega sodišča:

- funkcijo predsednika Splošnega sodišča opravlja predsednik M. Jaeger;
 - funkcije predsednikov senatov petih sodnikov opravljajo predsedniki senatov J. Azizi, A. W. H. Meij, M. Vilaras in N. J. Forwood, predsednica senata M. E. Martins Ribeiro, predsednik senata O. Czúcz, ter predsednici senata I. Wiszniewska-Białecka in I. Pelikánová;
 - še naprej veljajo sklep z dne 19. septembra 2007 o organizaciji Splošnega sodišča in sestavi velikega senata (UL C 269, str. 40), sklep z dne 16. junija 2009 o merilih za dodelitev zadev senatom ter o sestavi pritožbenega senata (UL C 153, str. 2), sklep z dne 7. oktobra 2009 o dodelitvi sodnikov senatom (UL C 267, str. 6) in sklep z dne 12. maja 2010 o določitvi sodnika, ki bo nadomeščal predsednika Splošnega sodišča v postopkih izdaje začasnih odredb (UL C 148, str. 1).
-

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Asturias – Španija) – José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez proti Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

(Združeni zadevi C-570/07 in C-571/07) ⁽¹⁾

(Člen 49 PDEU — Direktiva 2005/36/ES — Svoboda ustanavljanja — Javno zdravje — Lekarne — Bližina — Oskrba prebivalstva z zdravili — Dovoljenje za obratovanje — Ozemeljska porazdelitev lekarn — Postavitev omejitev, ki temeljijo na merilu gostote prebivalstva — Najmanjša razdalja med lekarnami — Kandidati, ki so opravljali poklicno dejavnost na delu nacionalnega ozemlja — Prednost — Diskriminacija)

(2010/C 209/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožči stranki: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Tožene stranke: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

Ob udeležbi: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (C-570/07), Celso Fernández Gómez (C-571/07), Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo de Farmacias,

Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Predmet

Predlogi za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Superior de Justicia de Asturias – Razlaga člena 43 ES – Ureditev, ki določa pogoje za odprtje novih lekarn

Izrek

1. Člen 49 PDEU je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotuje nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki omejujejo izdajo dovoljenja za odprtje novih lekarn s tem, da določajo:

— da se lahko na vsakem območju lekarniške dejavnosti odpre načeloma ena lekarna na 2 800 prebivalcev;

— da se lahko dodatna lekarna odpre le, če se ta prag preseže in se ta lekarna odpre za več kot 2000 prebivalcev; in

— da mora vsaka lekarna upoštevati najmanjšo razdaljo glede na že obstoječe lekarnе, pri čemer je ta razdalja praviloma 250 metrov.

Vendar pa člen 49 PDEU nasprotuje takim nacionalnim predpisom, če osnovni pravili najmanjšega števila 2 800 prebivalcev in najmanjše razdalje 250 metrov na vsem geografskem območju s posebnimi demografskimi značilnostmi, preprečujeta odprtje zadostnega števila lekarn, ki bi lahko zagotovile ustrezno lekarniško storitev, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

2. Člen 49 PDEU v povezavi s členom 1(1) in (2) Direktive Sveta 85/432/EGS z dne 16. septembra 1985 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov v zvezi z nekaterimi dejavnostmi na področju farmacije ter členom 45(2)(e) in (g) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij je treba razlagati tako, da nasprotuje merilom, ki so določena v točkah 6 in 7(c) priloge k dekretu 72/2001 o lekarnah in lekarniških podružnicah v kneževini Asturiji (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias) z dne 19. julija 2001, na podlagi katerih se izbirajo lastniki novih lekarn.

(¹) UL C 79, 29.3.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd proti Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Zadeva C-58/08) (¹)

(Uredba (ES) št. 717/2007 — Gostovanje v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 95 ES — Načeli sorazmernosti in subsidiarnosti)

(2010/C 209/04)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: The Queen, na predlog: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Toženi stranki: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ob udeležbi: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Veljavnost Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES (UL L 171, str. 32) – Izbira pravne podlage – Veljavnost členov 4, 2(a) in 6(3) Uredbe, ki določajo najvišjo ceno gostujočih klicev, glede na načeli sorazmernosti in subsidiarnosti

Izrek

Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil ugotovljen noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom Betfair proti Minister van Justitie

(Zadeva C-203/08) (¹)

(Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Predpis, na podlagi katerega se dovoljenje podeli le enemu subjektu — Obnoveitev dovoljenja brez razpisnega postopka — Načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti — Uporaba pri igrah na srečo)

(2010/C 209/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State – Nizozemska

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom Betfair

Tožena stranka: Minister van Justitie

Ob udeležbi: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State – Razlaga člena 49 ES – Nacionalna ureditev, ki prepoveduje organiziranje iger in pobiranja stav brez dovoljenja in ki morebitno dovoljenje za varstvo družbeno varovane dobrine in javnega zdravja pridržuje enemu samemu izvajalcu – Zavrnitev izdaje dovoljenja (internetnemu) izvajalcu, ki že ima dovoljenje v drugih državah članicah, vključno z državo članico, v kateri ima sedež – Podaljšanje takega dovoljenja brez razpisnega postopka – Nujni razlogi v splošnem interesu.

Izrek

1. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje predpisu države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, na podlagi katerega za prirejanje iger na srečo in spodbujanje k sodelovanju pri njih velja sistem izključnosti v korist le enega subjekta in ki vsem drugim, tudi gospodarskim subjektom s sedežem v drugih državah članicah, na ozemlju prve države članice prepoveduje ponujanje storitev, na katere se ta ureditev nanaša, prek interneta.
2. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti, ki iz njega izhaja, veljata za postopke podelitve in obnovitve dovoljenja enemu subjektu na področju iger na srečo, če ne gre za subjekt javnega prava, katerega upravljanje neposredno nadzoruje država, ali subjekt zasebnega prava, nad dejavnostmi katerega lahko javni organi opravljajo natančen nadzor.

(¹) UL C 197, 2.8.2008.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd proti Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Zadeva C-258/08) (¹)

(Člen 49 ES — Omejitve svobode opravljanja storitev — Igre na srečo — Prirejanje iger na srečo prek interneta — Ureditev, ki pridržuje dovoljenje enemu samemu gospodarskemu subjektu — Zavrnitev izdaje dovoljenja za prirejanje gospodarskemu subjektu, ki ima dovoljenje v drugih državah članicah — Utemeljitev — Sorazmernost — Nadzor vsakega konkretnega ukrepa za izvajanje nacionalne ureditve)

(2010/C 209/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Tožena stranka: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Razlaga člena 49 ES – Nacionalna ureditev, ki prepoveduje organiziranje iger in pobiranje stav brez dovoljenja in ki morebitno dovoljenje pridržuje enemu samemu gospodarskemu subjektu, da bi se varovala družbena blaginja in javno zdravje – Zavrnitev izdaje dovoljenja gospodarskemu subjektu (za internet), ki že ima dovoljenje v drugih državah članicah, vključno z državo, v kateri ima sedež – Nujni razlogi v splošnem interesu

Izrek

1. Nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki je namenjena preprečevanju igralske odvisnosti in boju proti goljufijam ter dejansko prispeva k uresničevanju teh ciljev, se lahko šteje za ureditev, ki koherentno in sistematično omejuje dejavnosti stav, čeprav je imetniku ali imetnikom izključnega dovoljenja dovoljeno, da ponudbo na trgu naredijo privlačno, s tem da uvedejo nove igre na srečo in pritegnejo pozornost širše javnosti. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali lahko dejavnosti nezakonitih iger v zadevni državi članici pomenijo problem, ki bi ga širjenje dovoljenih in reguliranih dejavnosti lahko rešilo, in ali to širjenje ni tako obsežno, da bi bilo nezdržljivo s ciljem omejevanja navedene odvisnosti.
2. Ob uporabi ureditve države članice glede iger na srečo, ki je v skladu s členom 49 ES, nacionalnemu sodišču ni treba v vsakem posameznem primeru preveriti, ali je izvedbeni ukrep za zagotavljanje spoštovanja te ureditve ustrezen za zagotovitev uresničevanja njenega cilja in skladen z načelom sorazmernosti, če je ta ukrep nujen za zagotavljanje polnega učinka te ureditve in ne pomeni dodatne omejitve glede na tisto, ki izhaja iz iste ureditve. Okoliščina, da je bil ta izvedbeni ukrep sprejet po posredovanju državnih organov, ki je bilo namenjeno zagotavljanju spoštovanja nacionalne ureditve, ali na podlagi zahteve posameznika v civilnem postopku, da bi se zavarovale pravice, ki jih ima na podlagi te ureditve, ne vpliva na odločitev v sporu, o katerem odloča predložitveno sodišče.

3. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki prirejanje iger na srečo in spodbujanje k sodelovanju pri njih podreja sistemu izključnosti v korist enega samega gospodarskega subjekta in vsem drugim, tudi gospodarskim subjektom s sedežem v drugi državi članici, na ozemlju prve države članice prepoveduje ponujanje storitev, na katere se ta ureditev nanaša, prek interneta.

(¹) UL C 223, 30.8.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Zadeva C-484/08) (¹)

(Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Pogoji, ki opisujejo glavni predmet pogodbe — Sodni nadzor nad njihovo nedovoljenostjo — Izključitev — Strožje nacionalne določbe za zagotovitev višje stopnje varstva potrošnika)

(2010/C 209/07)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Tožena stranka: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga členov 2 ES, 3(1)(g) ES in 4(1) ES in členov 4(2) in 8 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29) – Strožje nacionalne določbe za zagotovitev višje stopnje varstva potrošnika – Nadzor nad določbami, ki opredeljujejo glavni predmet

pogodbe ali ustreznost med ceno oziroma plačilom in storitvami oziroma blagom

Izrek

1. Člena 4(2) in 8 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalnim predpisom, kakršni so ti v postopku v glavni stvari, ki dopuščajo sodni nadzor nad nedovoljenostjo pogodbenih pogojev, ki opredeljujejo glavni predmet pogodbe oziroma ustreznost med ceno oziroma plačilom na eni strani in izmenjanimi storitvami oziroma blagom na drugi strani, tudi če so ti pogoji sestavljeni v jasnem, razumljivem jeziku.

2. Členi 2 ES, 3(1)(g) ES in 4(1) ES ne nasprotujejo razlagi členov 4(2) in 8 Direktive 93/13, v skladu s katero lahko države članice sprejmejo nacionalne predpise, ki dopuščajo sodni nadzor nad nedovoljenostjo pogodbenih pogojev, ki opredeljujejo glavni predmet pogodbe oziroma ustreznost med ceno oziroma plačilom na eni strani in izmenjanimi storitvami oziroma blagom na drugi strani, tudi če so ti pogoji sestavljeni v jasnem, razumljivem jeziku.

(¹) UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. junija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-487/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti — Prosti pretok kapitala — Člen 56 ES in člen 40 Sporazuma EGP — Različno obravnavanje — Dividende, razdeljene družbam rezidentkam in nerezidentkam)

(2010/C 209/08)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in I. Martínez del Peral Cagigal, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: N. Díaz Abad, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 56 ES in člena 40 EGP – Različno obravnavanje dividend, razdeljenih državljanom, od tistih, razdeljenih tujcem.

Izrek

1. Kraljevina Španija ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 56(1) ES, ker je glede oprostitve obdavčenja dividend, ki jih razdelijo družbe s sedežem v Španiji, udeležbo družb prejemnic v kapitalu družb izplačnic za družbe prejemnice s sedežem v drugi državi članici določila na višji ravni kot za družbe prejemnice s sedežem v Španiji.

2. V preostalem se tožba zavrže.

3. Evropska komisija in Kraljevina Španija nosita vsaka svoje stroške.

(¹) UL C 19, 24.1.2009.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. junija 2010 –
Evropska komisija proti Italijanski republiki**

(Zadeva C-491/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov — Prosto živeče živalske in rastlinske vrste — Območje, pomembno za Skupnost — Sistem varstva — Turistični kompleks „Is Arenas“)

(2010/C 209/09)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: D. Recchia, zastopnica)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: I. Bruni, zastopnica, G. Aiello, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, str. 7) – Območje, pomembno za Skupnost – Območje „Is Arenas“ – Ureditev igrišča za golf

Izrek

1. Italijanska republika v zvezi s projektom turističnega in nepremičninskega kompleksa „Is Arenas“, ki vpliva na območje „Is Arenas“:

— s tem, da pred 19. julijem 2006, ko je bilo območje „Is Arenas“ vpisano na seznam območij, pomembnih za Skupnost, glede na cilj ohranitve, ki mu sledi Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, ni sprejela primernih zaščitnih ukrepov za zaščito upoštevnega ekološkega interesa, ki ga ima predlagano območje, kot območje, pomembno za Skupnosti, na nacionalni ravni, in zlasti s tem, da ni prepovedala posega, ki bi lahko resno ogrozil ekološke značilnosti območja,

— in s tem, da po 19. juliju 2006 ni sprejela primernih ukrepov za preprečitev slabšanja stanja naravnih habitatov, za katere je bilo določeno navedeno območje, pomembno za Skupnosti,

ni izpolnila obveznosti iz Direktive 92/43/EGS in, natančneje, glede drugega očitka iz člena 6(2) te direktive.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Internetportal und Marketing GmbH proti Richard Schlicht

(Zadeva C-569/08) (¹)

(Internet — Domena.eu najvišje ravni — Uredba (ES) št. 874/2004 — Domenska imena — Registracija po fazah — Posebni znaki — Špekulativne in neprimerne registracije — Pojem „nepoštenost“)

(2010/C 209/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Internetportal und Marketing GmbH

Tožena stranka: Richard Schlicht

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof (Avstrija) – Razlaga člena 21(1)(a) in (b) ter (2) in (3) Uredbe Komisije (ES) št. 874/2004 z dne 28. aprila 2004 o pravilih javnega reda v zvezi z izvajanjem in funkcijami domene.eu najvišje ravni ter načelih, ki urejajo registracijo (UL L 162, str. 40) – Špekulativne in neprimerne registracije – Pojma „pravica ali legitimni interes“ in „nepoštenost“ – Registracija domene s strani lastnika nacionalne znamke samo z namenom, da se ta registracija dovoli v prvi fazi registracije po fazah – Domena, ki se zaradi odstranitve posebnega znaka „&“ znatno razlikuje od znamke, ki je podlaga za njeno registracijo – Znamka „&R&E&I&F&E&N&“

Izrek

1. Člen 21(3) Uredbe Komisije (ES) št. 874/2004 z dne 28. aprila 2004 o pravilih javnega reda v zvezi z izvajanjem in funkcijami domene.eu najvišje ravni ter načelih, ki urejajo registracijo je treba razlagati tako, da nepoštenost lahko izhaja tudi iz drugih okoliščin, in ne samo iz tistih, ki so navedene v točkah od (a) do (e) te določbe.
2. Za presojo obstoja nepoštenosti v smislu člena 21(1)(b) Uredbe št. 874/2004 v povezavi z odstavkom 3 istega člena mora nacionalno sodišče upoštevati vse upoštevne dejavnike, ki so značilni za obravnavano zadevo, zlasti pa okoliščine, v katerih sta bili znamka in domena.eu najvišje ravni registrirani.

Glede okoliščin, v katerih je bila znamka registrirana, mora nacionalno sodišče upoštevati zlasti:

— namen neuporabe znamke na trgu, za katerega je bila vložena zahteva za zaščito;

— videz znamke;

— dejstvo, da je bilo registrirano veliko drugih znamk, ki ustrezajo generičnim poimenovanjem, in

— dejstvo, da je bila znamka registrirana malo pred začetkom registracije domene.eu najvišje ravni po fazah.

Glede okoliščin, v katerih je bila domena.eu najvišje ravni registrirana, mora nacionalno sodišče upoštevati zlasti:

— za namene uporabe pravil o zapisu iz člena 11 Uredbe št. 874/2004 neprimerno uporabo posebnih znakov ali ločil v smislu tega člena;

— registracijo v prvi fazi registracije po fazah, določeni v tej uredbi, na podlagi znamke, ki je bila pridobljena v okoliščinah, kakršne so te v zadevi v glavni stvari, in

— dejstvo, da je bilo vloženih veliko zahtev za registracijo domenskih imen, ki ustrezajo generičnim poimenovanjem.

(¹) UL C 69, 21.3.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Nürnberg – Nemčija) – Coty Prestige Lancaster Group GmbH proti Simex Trading AG

(Zadeva C-127/09) (¹)

(Pravo znamk — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 13(1) — Direktiva 89/104/EGS — Člen 7(1) — Izčrpanje pravic imetnika znamke — Pojem „blago, dano na trg“ — Soglasje imetnika — Steklenske parfuma, označene kot „poskusni vzorec“, ki jih je imetnik znamke dal na voljo pooblaščenemu prodajalcu, ki spada v mrežo selektivne distribucije)

(2010/C 209/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Nürnberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Tožena stranka: Simex Trading AG

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Nürnberg – Razlaga člena 13(1) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1) in člena 7 Prve Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, str. 1) – Izčrpanje pravic iz znamke – Razlaga pojma „proizvod, dan na trg“ – Testni vzorci parfuma, ki imajo na embalaži navedeno opozorilo, da je proizvod namenjen za demonstracije, ne pa za prodajo in da je do nadaljnjega brez prenosa lastninske pravice dan na razpolago prevzemniku

Izrek

V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, je treba člen 13(1) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti in člen 7(1) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS), kakor je bila spremenjena s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, razlagati tako, da do izčrpanja pravic iz znamke pride le, če se lahko po presoji predložitvenega sodišča sklepa o izrecnem ali implicitnem soglasju imetnika, da se zadevni izdelki, za katere se uveljavlja izčrpanje, dajo na trg v Evropski skupnosti oziroma v Evropskem gospodarskem prostoru.

V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, v katerih so se posrednikom, ki so v pogodbenem razmerju z imetnikom znamke, prepustili tako imenovani „poskusni vzorci parfumov“ – da bi lahko njihove stranke preizkusile njihovo vsebino, ne da bi bila prenesena lastninska pravica, prodaja pa je bila prepovedana – v katerih imetnik znamke lahko vedno umakne blago in v katerih se predstavitev tega blaga očitno razlikuje od stekleničk parfuma, ki jih imetnik znamke običajno da na voljo navedenim posrednikom, na podlagi tega, da so ti poskusni vzorci stekleničke parfuma, na katerih sta označbi „za predstavitev“ in „ni za prodajo“, ni mogoče sklepati, da obstaja implicitno soglasje imetnika znamke, da se dajo na trg, če ne obstaja nikakršen nasprotni dokaz, kar pa mora presoditi predložitveno sodišče.

(¹) UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Genova – Italija) – Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA proti Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zadeva C-140/09) (¹)

(Državne pomoči — Subvencije, izplačane podjetju za pomorski prevoz, ki prevzame obveznosti javne službe — Nacionalni zakon, ki določa možnost dodelitve predujmov pred odobritvijo sporazuma)

(2010/C 209/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Genova

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Tožena stranka: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale di Genova – Državne pomoči – Skladnost nacionalne določbe, ki določa, da je družbam za pomorski promet, zadolženim za izvrševanje pogodb javnih storitev, možno dodeliti državne pomoči brez sporazumov, sklenjenih med njimi in upravo, in ne da bi bila predhodno opredeljena natančna merila, ki bi preprečevala izkrivljanje konkurence, z določbami členov 86 ES, 87 ES in 88 ES

Izrek

Pravo Unije je treba razlagati tako, da subvencije, izplačane v okoliščinah iz spora o glavni stvari, na podlagi nacionalne zakonodaje, ki določa izplačilo predujmov pred odobritvijo sporazuma, pomenijo državno pomoč, če bi te subvencije lahko vplivale na trgovino med državami članicami in če izkrivljajo oziroma bi lahko izkrivljale konkurenco, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

(¹) UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. junija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Država Belgija proti Nathalie De Fruytier

(Zadeva C-237/09) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 13(A)(1)(d) — Oprostitve za dejavnosti, ki so v splošnem interesu — Oskrba s človeškimi organi, krvjo in materinim mlekom — Oprostitev obdavčenja dejavnosti prevoza organov in vzorcev človeškega izvora, ki se opravlja samostojno za bolnišnice in laboratorije — Pojma „dobava blaga in, opravljanje storitev“ — Merila razlikovanja)

(2010/C 209/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Država Belgija

Tožena stranka: Nathalie De Fruytier

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Belgija) – Razlaga člena 13(A)(1)(d) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Oprostitve za dejavnosti, ki so v splošnem interesu – Oskrba s človeškimi organi, krvjo in materinim mlekom – Možnost izenačenja prevoza organov in vzorcev človeškega izvora, ki se opravlja samostojno za bolnišnice in laboratorije, z oskrbo?

Izrek

Člen 13(A)(1)(d) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, na podlagi katerega je „oskrba s človeškimi organi, krvjo ter materinim mlekom“ oproščena plačila DDV, je treba razlagati tako, da se ne nanaša na dejavnost prevoza organov in vzorcev človeškega izvora, ki se opravlja samostojno za bolnišnice in laboratorije.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. junija 2010 – Evropska komisija proti Češki republikli

(Zadeva C-378/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 85/337/EGS — Člen 10a, prvi, drugi in tretji odstavek — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Nacionalna ureditev, ki omejuje pravico do pritožbe zoper odločbe v okoljskih zadevah — Neizvršitev prenosa navedene določbe v predpisanem roku)

(2010/C 209/14)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Šimerdová in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Češka republika (zastopnika: M. Smolek in J. Jirkalová, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 10a, prvi, drugi in tretji odstavek, Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES (UL L 73, str. 5) in z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 156, str. 17) – Nacionalna ureditev, ki omejuje sodelovanje javnosti pri odločanju v okoljskih zadevah

Izrek

1. Češka republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajevanje s členom 10a, prvi, drugi in tretji odstavek, Direktive 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003, v predpisanem roku, ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive.
2. Češki republikli se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 220, 12.9.2009.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

Pritožba, ki jo je 18. januarja 2010 vložil Paul Inge Hansen zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 17. novembra 2009 v zadevi T-295/09, Paul Inge Hansen proti Evropski komisiji

(Zadeva C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Pritožnik: Paul Inge Hansen (zastopnik: P. Löfqvist, odvetnik, in C. von Quitzow, Juris doktor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (sedmi senat) je zavrnilo pritožbo s sklepom z dne 6. maja 2010.

Tožba, vložena 13. aprila 2010 – Evropska Komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-185/10)

(2010/C 209/16)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Simerdova und K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Republika Poljska, s tem da je sprejela oziroma da uporablja člen 4 zakona o zdravilih (Prawo farmaceutyczne) z dne 6. septembra 2001, kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 30. marca 2007 (Dz. U. Nr. 75, Pos. 492), ker ta člen dopušča dajanje v promet zdravila, ki je uvoženo iz tujine in za katerega v Republiki Poljski ni bilo izdano dovoljenje ter ki ima enake učinko-

vine, odmere in obliko kot zdravilo, za katerega je bilo na Poljskem izdano dovoljenje za promet, če je cena prvega zdravila konkurenčna s ceno drugega, ni izpolnila obveznosti iz člena 6 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini⁽¹⁾

— naj se Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ker je Republika Poljska sprejela člen 4(1) in (3a) zakona o zdravilih in ga uporablja, je mogoče na Poljskem dati v promet zdravilo, ne da bi pristojni nacionalni organi izdali dovoljenje za promet v tej državi, s čimer pa se krši člen 6(1) Direktive 2001/83.

Poljska določba ne izhaja niti iz člena 5(1) niti 126a Direktive 2001/83, ki določata izjeme od splošne obveznosti iz člena 6(1) Direktive, da mora imeti zdravilo nacionalno dovoljenje.

Dalje, člen 4(3a), v skladu s katerim, je pogoj za sprejem zdravila, ki je uvoženo iz tujine, da je njegova cena konkurenčna s ceno zdravila, ki je že dovoljeno na nacionalnem trgu, temelji le na ekonomskem merilu. Tovrstno merilo pa ne more utemeljiti izjeme iz člena 6(1) Direktive 2001/83. Poleg tega se poljska določba nanaša na zdravilo, ki ima enake učinkovine, obliko in odmere kot zdravilo, ki je že dovoljeno na nacionalnem trgu, tako da ni mogoče šteti, da na nacionalnem trgu ni na razpolago, primer, v katerem bi bilo mogoče utemeljiti potrebo po ciljnem uvozu na podlagi člena 5(1) Direktive.

⁽¹⁾ UL L 311, str. 67.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 19. aprila 2010 – KMB Europe BV proti Hauptzollamt Duisburg

(Zadeva C-193/10)

(2010/C 209/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki postopku v glavni stvari

Tožečae stranka: KMB Europe BV

Tožena stranka: Hauptzollamt Duisburg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba tarifno številko 8521 kombinirane nomenklature v različici iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾ v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006 ⁽²⁾ razlagati tako, da naprav, kot je v nadaljevanju naveden MP3-predvajalnik, ni mogoče uvrstiti pod to tarifno številko, ker je treba upoštevati glavno funkcijo opreme za predvajanje zvoka ali ker so njegove sposobnosti predvajanja posamezne slike in filma na majhnem zaslonu z majhno ločljivostjo in frekvenco slike omejene?

⁽¹⁾ UL L 256, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 301, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 26. aprila 2010 – Ze Fu Fleischhandel GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-201/10)

(2010/C 209/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali analogna uporaba določbe o zastaranju iz člena 195 BGB v različici, ki je veljala do konca leta 2001, za zahteveke

za povračilo nepravilno dodeljenega izvoznega nadomestila krši načelo pravne varnosti iz prava Skupnosti?

2. Ali uporaba 30-letnega zastaralnega roka v skladu s členom 195 BGB pri povračilu nepravilno dodeljenega izvoznega nadomestila krši načelo sorazmernosti iz prava Skupnosti?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali uporaba daljšega nacionalnega zastaralnega roka v smislu člena 3(3) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnost ⁽¹⁾, ki se v posamičnem primeru določi na podlagi domnevane izredne pristojnosti v okviru razvoja prava s sodno prakso, krši načelo pravne varnosti iz prava Skupnosti?

⁽¹⁾ UL L 312, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 26. aprila 2010 – Vion Trading GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-202/10)

(2010/C 209/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vion Trading GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali analogna uporaba določbe o zastaranju iz člena 195 BGB v različici, ki je veljala do konca leta 2001, za zahteveke za povračilo nepravilno dodeljenega izvoznega nadomestila krši načelo pravne varnosti iz prava Skupnosti?

2. Ali uporaba 30-letnega zastaralnega roka v skladu s členom 195 BGB pri povračilu nepravilno dodeljenega izvoznega nadomestila krši načelo sorazmernosti iz prava Skupnosti?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali uporaba daljšega nacionalnega zastaralnega roka v smislu člena 3(3) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnost (¹), ki se v posamičnem primeru določi na podlagi domnevane izredne pristojnosti v okviru razvoja prava s sodno prakso, krši načelo pravne varnosti iz prava Skupnosti?

(¹) UL L 312, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Republika Poljska) 3. maja 2010 – Logstor ROR Polska Sp. z o.o. proti Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Zadeva C-212/10)

(2010/C 209/20)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Logstor ROR Polska Sp. z o.o.

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 4(2) Direktive Sveta z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (69/335/EGS) (¹), ki je bil 17. junija 1985 spremenjen s členom 1(1) Direktive 85/303/EGS (²) z dne 10. junija 1985, pooblašča državo članico, da 1. januarja 2007 ponovno uvede dajatev na kapital iz naslova posojila, ki ga najame kapitalska družba, če je poso-

jilodajalec upravičen udeleženec pri dobičku družbe in če je država članica prej prenehala obračunavati ta davek z dnem pristopa, torej 1. maja 2004?

(¹) Posebna izdaja v slovenščini: poglavje 9 zvezek 1 str. 11-15

(²) Direktiva Sveta o spremembi Direktive 69/335/EGS o posrednih davkih na zbiranje kapitala. (UL L 156, str. 23-24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 4. maja 2010 – Pacific World Limited, FDD International Limited proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-215/10)

(2010/C 209/21)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Pacific World Limited, FDD International Limited

Tožena stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Uredba Komisije (ES) št. 1417/2007 (¹) z dne 28. novembra 2007 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu veljavna v delu, v katerem uvršča umetne nohte v oznako KN 3926 90 97, s tem pa tudi complete umetnih nohtov, opisane v Prilogi 1 k tej uredbi?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba kombinirano nomenklaturu razlagati tako, da se sporni kompleti umetnih nohtov uvrstijo kot „izdelki za lepotenje in ličenje ter izdelki za nego kože (razen zdravil), vključno s preparati za zaščito pred soncem ali za pojačanje pigmentacije pri sončenju ali za porjavenje, in preparati za manikiranje in pedikiranje [...] preparati za manikiranje in pedikiranje“ v tarifno številko 3304 30 00 ali kot „drugi nožarski izdelki

(npr.: stroji za striženje, mesarske ali kuhinjske sekače, mesarske sekire in noži za seklanje mesa, noži za papir); garniture in priprave za manikiranje in pedikiranje (vključno s pilicami za nohte) [...] garniture in priprave za manikiranje ali pedikiranje (vključno s pilicami za nohte)“ v tarifno številko 8214 20 00?

(¹) UL L 316, str. 4.

Tožba, vložena 6. maja 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-220/10)

(2010/C 209/22)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in S. Pardo Quintillán, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika:

— s tem, da je vse obalne vode otoka Madeira in vse obalne vode otoka Porto Santo opredelila kot manj občutljiva območja, ne da bi uporabila merila iz Priloge II k Direktivi 91/271 (¹) v povezavi s členom 6(1) te direktive ter zlasti ne da bi opravila obsežne študije, ki bi pokazale, da zadevne odpadne vode ne vplivajo škodljivo na okolje, ni izpolnila obveznosti iz navedenih določb Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da je določila manj strog postopek čiščenja, kot je določen v členu 4 navedene direktive, za izpuste komunalne odpadne vode iz aglomeracij s populacijskim ekvi-

valentom večjim od 10 000, kot sta aglomeraciji Funchal in Câmara de Lobos, v obalne vode otoka Madeira, ne da bi opravila obsežne študije, ki bi pokazale, da zadevni izpusti ne vplivajo škodljivo na okolje, ni izpolnila obveznosti iz člena 6(2) Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Albufeira/Armação de Pêra ni zagotovila kanalizacijskega sistema za komunalno odpadno vodo v skladu z določbo iz člena 3 in strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5 navedene direktive, ni izpolnila obveznosti iz členov 3 in 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Beja ni zagotovila strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Chaves ni zagotovila strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za pet aglomeracij ob estuariju reke Tejo, in sicer Barreiro/Moita, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde in Seixal, ni zagotovila kanalizacijskega sistema za komunalno odpadno vodo v skladu z določbo iz člena 3 in da v šestih aglomeracijah, ki odvajajo odpadne vode na levi breg estuarija reke Tejo, in sicer Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Fernão Ferro, Montijo, Quinta do Conde in Seixal, ni zagotovila strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5, ni izpolnila obveznosti iz členov 3 in 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Elvas ni zagotovila strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Tavira ni zagotovila strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 Direktive 91/271/EGS;

— s tem, da za aglomeracijo Viseu ni zagotovila kanalizacijskega sistema za komunalno odpadno vodo v skladu z določbo iz člena 3 in strožjega postopka čiščenja, kot je določen v členu 4, v skladu z določbo iz člena 5, ni izpolnila obveznosti iz členov 3 in 5 Direktive 91/271/EGS;

— Portugalski republikli naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Več aglomeracij ne izpolnjuje zahtev navedene direktive, in sicer jih sedem ne izpolnjuje zahtev iz člena 3, dvanajst pa zahtev iz člena 5.

Nekatere zadevne aglomeracije nimajo nikakršnega postopka čiščenja odpadne vode.

Glede izpustov komunalne odpadne vode na občutljiva območja navedena direktiva zahteva strožji postopek čiščenja te vode, kot je odločen za izpuste na druga območja.

V skladu s točko B Priloge II je mogoče morsko vodno telo ali območje opredeliti kot manj občutljivo območje, če odvajanje odpadne vode ne vpliva škodljivo na okolje, kot posledica morfologije, hidrologije ali posebnih hidravličnih pogojev v tistem območju.

Člen 6(2) navedene direktive določa pogoje, pod katerimi se lahko komunalna odpadna voda, ki se izliva na manj občutljiva območja, obdela po postopku čiščenja, ki je manj strog kot tisti iz člena 4. Ta člen med drugim določa, da se komunalna odpadna voda iz aglomeracij s populacijskim ekvivalentom med 10 000 in 150 000, ki se izliva v obalne vode, lahko obdela po manj strogem postopku čiščenja, če obsežne študije pokažejo, da odvajanje teh voda ne bo škodljivo vplivalo na okolje, in so zadevni podatki v zvezi s takšnimi študijami predloženi Komisiji.

(¹) Direktiva Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, str. 40).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Köln (Nemčija) 10. maja 2010 – Hannelore Adams proti Germanwings GmbH

(Zadeva C-226/10)

(2010/C 209/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hannelore Adams

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se uporabi člen 4(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (¹), če se potnik, ki ima potrjeno rezervacijo za let v obe smeri, pri povratnem letu ne zglašuje na okencu za prijavo na let, pri čemer to temelji na tem dejanskem stanju:

— dejanski letalski prevoznik je potniku, ki se je pravočasno prijavil na let v eno smer, proti njegovi volji zavrnil vkrcanje in ga obvestil, da mu bo zavrnil tudi vkrcanje na povratni let;

— zavrnitev vkrcanja temelji na tem, da dejanski letalski prevoznik nepravilno predpostavlja, da mu zaradi reklamacijskega postopka pripadajo stroški obdelave, ki je potnik še ni plačal.

(¹) UL L 46, str. 1.

Tožba, vložena 7. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-227/10)

(2010/C 209/24)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in J.-B. Laignelot im Beistand von A. Salumets, Vandeadvokaat)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga

— naj se ugotovi, da Republika Estonija, s tem da v nacionalnem pravu ni sprejela ustreznih določb, ki so potrebne za prenos členov 2(a) in 6(1) in (3) iz Direktive 2001/42/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 (o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje), ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive;

— naj se Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve**Nepopoln prenos člena 2(a), prva alineja, Direktive**

Komisija meni, da je opredelitev, zapisana v členu 31 zakona o presoji vplivov na okolje in upravljanju okolja (Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimise seadus, v nadaljevanju: KeHJS), širša od tiste iz člena 2(a), druga alineja, Direktive, čeprav ožja od tiste v prvi alineji, ker vanjo niso vključeni načrti in programi (z njihovimi morebitnimi vplivi na okolje), ki jih izdelava organ, vendar niso izvedeni s pravnim aktom. Tako naj bi bilo na podlagi estonskega nacionalnega zakona mogoče, da glede načrtov in programov, zahtevanih na podlagi zakonodajnih in drugih predpisov (medtem ko, v estonskem zakonu ni pogoja, ki ga Direktiva določa), ni opravljena obvezna presoja njihovih vplivov na okolje.

Pomanjkljivosti pri prenosu člena 6(1) Direktive

Komisija meni, da zahteva, določena v členu 37(2), točka 3, KeHJS, da se objavi osnutek načrta/programa ali le prvotni koncept, ni v skladu z Direktivo. Na splošno naj bi bil prvotni koncept dokumenta za strateško načrtovanje preveč splošen in naj ne bi omogočal, da se ugotovijo in presoajo vsi vplivi na okolje in človeško zdravje.

Nepopoln prenos člena 6(3) Direktive

V členu 6(3) Direktive naj bi bila jasno določena obveznost, da je treba določiti organe, ki jih bodo verjetno zadevali okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov. Na to določbo se sklicuje tudi v členih 3(6), 5(4) in 6(1) in (2). V členih 36(3) in 35(4) KeHJS so naštet isti organi, s katerimi se je treba posvetovati (ministrstvo za socialne zadeve, ministrstvo za kulturo, ministrstvo za okolje, urad za okolje ali organ lokalne samouprave), vendar estonski zakon ne določa posvetovanja z drugimi organi. To naj bi pomenilo, da ne obstaja splošna obveznost, da se je treba posvetovati z vsemi organi, ki jih bodo okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali zaradi njihovih posebnih okoljskih nalog. Poleg tega naj iz navedenih členov KeHJS ne bi bilo razvidno, s katerimi organi, ki so dodatni k navedenim, se je treba posvetovati. Po mnenju Komisije estonski zakon ni jasen in izbira pri določanju organov na podlagi člena 6(3) Direktive je prevelika. Mogoče naj bi bilo, da bodo okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali druge organe. Tudi če bi estonski zakon določal, da se je mogoče po potrebi posvetovati z drugimi organi, bi obstajala možnost, da se z njimi ne bi posvetovalo, tudi če bi jih okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali, saj v tem primeru ne obstaja obveznost posvetovanja z njimi.

⁽¹⁾ UL L 197, str. 30.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 10. maja 2010 – Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd proti Euroview Sport Ltd

(Zadeva C-228/10)

(2010/C 209/25)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Union of European Football Associations (UEFA),
British Sky Broadcasting Ltd

Tožena stranka: Euroview Sport Ltd

Vprašanja(a) za predhodno odločanje

1. Nedovoljene naprave

(a) Če napravo za pogojni dostop izdela izvajalec storitev ali je izdelana z njegovim soglasjem in jo proda z omejenim dovoljenjem, da se ta naprava uporablja le za dostop do zaščitene storitve v določenih okoliščinah, ali postane ta naprava „nedovoljena naprava“ v smislu člena 2(e) Direktive 98/84/ES ⁽¹⁾, če je izdana za dostop do zaščitene storitve na kraju ali na način ali s strani osebe, ki niso zajeti z dovoljenjem izvajalca storitve?

(b) Kaj pomeni „zasnovano ali prilagojeno“ v smislu člena 2(e) Direktive?

2. Pravni interes

Če prvi izvajalec storitve prenese programsko vsebino v kodirani obliki na drugega izvajalca storitve, ki oddaja to vsebino na podlagi pogojnega dostopa, katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali so interesi prvega izvajalca zaščitene storitve prizadeti v smislu člena 5 Direktive 98/84/ES?

Zlasti,

Če prvo podjetje prenese programsko vsebino (ki vključuje vizualne podobe, ambientalni zvok in angleški komentar) v kodirani obliki na drugo podjetje, ki nato javnosti predvaja vsebino programa (ki ji je dodalo svoj logotip in včasih dodatni zvočni zapis komentarja):

(a) Ali gre pri prenosu prvega podjetja za zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu člena 2(a) Direktive 98/84/ES oziroma „razširjanja televizijskih programskih vsebin“ v smislu člena 1(a) Direktive 89/552/EGS ⁽²⁾?

(b) Ali je nujno, da je prvo podjetje izdajatelj televizijskih programov v smislu člena 1(b) Direktive 89/552/EGS, da bi se lahko štelo, da ponuja zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu prve alineje člena 2(a) Direktive 98/84/ES?

(c) Ali je treba člen 5 Direktive 98/84/ES razlagati tako, da daje prvemu podjetju pravico do civilne tožbe v zvezi z nedovoljenimi napravami, ki omogočajo dostop do programa, ki ga oddaja drugo podjetje, bodisi:

(i) ker je treba take naprave obravnavati, kot da prek televizijskega signala omogočajo dostop do storitve prvega podjetja; bodisi

(ii) ker je prvo podjetje ponudnik zaščitene storitve, katerega interesi so prizadeti z nedovoljeno dejavnostjo (ker take naprave omogočajo nedovoljen dostop do zaščitene storitve, ki jo ponuja drugo podjetje)?

(d) Ali lahko na odgovor na podvprašanje (c) vpliva to, ali prvi in drugi izvajalec storitve uporabljata različne sisteme za dekodiranje in naprave za pogojni dostop?

3. Člen 6 Direktive 2001/29/EC ⁽³⁾ - tehnični ukrepi

V okoliščinah, v katerih:

(i) so avtorska dela vključena v satelitsko oddajanje,

(ii) se oddaja prenaša (oddaja) v kodirani (šifrirani) obliki,

(iii) obstaja dostop samo za naročnike ponudnika, ki oddaja prek satelita,

(iv) se naročnikom izda dekodirna kartica, ki jim omogoča dostop do oddaje

(a) Ali šifriranje pomeni „tehnične ukrepe“ v smislu člena 6(3) Direktive 2001/29/ES? Če je tako, ali je tudi „dejansko“ v smislu člena 6(3) Direktive 2001/29/ES?

(b) Ali uporaba dekodirne kartice, ki jo je izdala organizacija, ki opravlja satelitsko oddajanje naročnikom v skladu z naročniškim razmerjem v prvi državi članici, da bi se pridobil dostop v drugi državi članici, ustreza „izoginitvi“ takih tehničnih ukrepov v okoliščinah, ko RTV-organizacija ne soglaša s takšno uporabo dekodirne kartice?

(c) Ali je treba trgovca, ki dekodirne kartice uvaža v drugo državo članico in jih tam oglašuje za prodajo in uporabo, obravnavati tako, kot da uvaža ali oglašuje naprave ali ponuja storitve, ki:

(i) se promovirajo, oglašujejo ali tržijo z namenom izoginitve v smislu člena 6(2)(a) Direktive?

(ii) sta njihov poslovni namen ali uporaba omejena le na izognitev v smislu člena 6(2)(a) Direktive?

(iii) so načrtovane, izdelane, prirejene ali izvajane zlasti zaradi omogočanja ali olajševanja izoginitve v smislu člena 6(2)(c) Direktive?

(d) Ali so zgoraj navedene okoliščine izključene s področja uporabe člena 6 Direktive 2001/29/ES zaradi dejstva, da jih natančneje ureja Direktiva 98/84/ES?

4. Pravica reproduciranja

Kadar zaporedni odlomki filma, oddaje, književnega dela, glasbenega dela ali zvočnega posnetka (v tem primeru slike digitalnega video- in avdioposnetka) nastanejo (i) v pomnilniku sprejemnika ali (ii) v primeru filma, oddaje in književnega dela na televizijskem zaslonu in je celotno delo reproducirano, če se zaporedni odlomki obravnavajo kot celota, vendar pa v vsakem trenutku obstaja le omejeno število odlomkov:

(a) Ali je treba vprašanje, ali so bila ta dela reproducirana v celoti ali deloma, obravnavati glede na predpis nacionalnega avtorskega prava o tem, kaj pomeni reprodukcija, s katero se krši avtorska pravica, ali pa gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES?

(b) Če gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES, ali bi moralo nacionalno sodišče upoštevati vse odlomke vsakega dela kot celoto ali pa le omejeno število odlomkov, ki obstajajo v nekem trenutku? Kakšen test bi v zadnjem primeru moralo uporabiti nacionalno sodišče pri presoji, ali so bila dela reproducirana deloma v smislu tega člena?

(c) Ali pravica reproduciranja iz člena 2 Direktive 2001/29/ES zajema tudi nastanek prehodnih podob na televizijskem zaslonu?

5. Neodvisni ekonomski pomen

(a) Ali je treba prehodne kopije dela, ki so nastale v sprejemniku satelitske televizije ali na televizijskem zaslonu, povezanem s sprejemnikom, in katerih edini namen je omogočiti uporabo dela, ki sicer ni omejena z zakonom, obravnavati, kot da imajo „neodvisni ekonomski pomen“ v smislu člena 5(1) Direktive 2001/29/ES, ker lahko imetnik pravic edino na podlagi takih kopij dobi plačilo za uporabo njegovih pravic?

(b) Ali na odgovor na podvprašanje (a) petega vprašanja vpliva to, (i) ali imajo prehodne kopije lastno vrednost oziroma (ii) ali prehodne kopije zajemajo majhen del zbirke del in/ali drugo vsebino, ki se sicer lahko uporablja, ne da bi se kršila avtorska pravica, oziroma (iii) ali je imetnik izključne licence imetnika pravic v drugi državi članici že pridobil plačilo za uporabo dela v tej državi članici?

6. Priobčitev javnosti po žici ali na brezžični način

(a) Ali gre za avtorsko delo, priobčeno javnosti po žici ali brezžično v smislu člena 3 Direktive 2001/29/ES, če se satelitsko oddajanje sprejema v poslovnih prostorih (na primer v baru) in je tam priobčeno ali predvajano javnosti, ki je v teh prostorih, prek enega samega televizijskega zaslona in zvočnikov?

(b) Ali na odgovor na podvprašanje (a) šestega vprašanja vpliva, če:

(i) je navzoča javnost nova javnost, ki je izdajatelj televizijskih programov ni predvidel (v tem primeru zato, ker se domača dekodirna kartica za uporabo v eni državi članici uporablja za komercialno občinstvo v drugi državi članici)?

(ii) javnost glede na nacionalno pravo ni občinstvo, ki plača?

- (c) Če je odgovor na kateri koli del podvprašanja (b) pritrdilen, katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali gre za priobčitev dela, ki izvira od tam, kjer ni občinstva?

7. Pravica do snemanja

Kadar zaporedni odlomki oddaje (v tem primeru slike digitalnega video- in avdioposnetka) nastanejo (i) v pomnilniku sprejemnika ali (ii) na televizijskem zaslonu in je bil velik del oddaje reproduciran, če se zaporedni odlomki obravnavajo kot celota, vendar pa v vsakem trenutku obstaja le omejeno število odlomkov:

- (a) Ali je treba vprašanje, ali so ti zaporedni odlomki posnetek oddaje, obravnavati glede na predpise nacionalnega avtorskega prava o tem, kaj pomeni reprodukcija, s katero se krši avtorska pravica, ali pa gre za razlago člena 7 Direktive 2006/115/ES?

- (b) Če gre za razlago člena 7 Direktive 2006/115/ES, ali se takšne predhodne kopije sploh lahko pojmujejo kot „posnetek“, in če je tako, ali bi morale nacionalno sodišče upoštevati vse odlomke vsakega dela kot celoto ali pa le omejeno število odlomkov, ki obstajajo v nekem trenutku? Kakšen test bi v zadnjem primeru moralo uporabiti nacionalno sodišče za presojo, ali je bil narejen posnetek oddaje v smislu tega člena?

- (c) Ali pravica do snemanja iz člena 7 Direktive 2006/115/ES zajema tudi nastanek prehodnih podob na televizijskem zaslonu?

8. Obramba na podlagi Direktive 93/83 (*)

Ali je v skladu z Direktivo 93/83/EGS ali s členoma 34 in 36 ali 56 PDEU, če nacionalno avtorsko pravo določa, da kadar prehodne kopije del, vključenih v satelitsko oddajo, ali pa samih oddaj nastanejo v satelitskem sprejemniku ali na televizijskem zaslonu, gre za kršitev avtorske pravice v skladu s pravom države, ki sprejema oddajanje?

Ali se položaj spremeni, če se oddajanje dekodira z dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici, če je dovoljeno to satelitsko kartico uporabljati le v tej drugi državi članici?

9. Ali je UEFA izdajatelj televizijskega programa v skladu z Direktivo 93/83

Če organizacija (v nadaljevanju: prva organizacija) bodisi v svojem imenu v živo prenaša ali je prenašala signale, ki nosijo vizualne podobe in avdioposnetek športne prireditve, prek šifriranega satelitskega multilateralnega posnetka k avtorizirani skupini izdajateljev televizijskega programa v različnih državah, ti izdajatelji pa nato v živo prenašajo (prek zemeljskih TV-signalov ali prek satelita) programe športne prireditve, program pa vsebuje vizualne podobe in avdioposnetek športne prireditve, pa tudi razlikovalni logotip njihove postaje in (v skladu z njihovo uredniško diskrecijo) njihove glasovne komentarje in njihov material pred in med tekmo in po njej ter med polčasi (v nadaljevanju: downstream programi):

- (a) Ali je šifrirani multilateralni posnetek „priobčitev javnosti po satelitu“ v smislu člena 1(2)(a) in (c) Direktive 93/83, kjer sredstva za dekrpcijo posnetka niso na voljo javnosti, so pa na voljo dekrpcijska sredstva za dekrpcijo signalov, ki nosijo downstream programe, ko se prenašajo prek satelita, downstream programi pa so nešifrirani, ko se prenašajo prek zemeljskih oddajnikov?

- (b) Ali prva organizacija v svoj multilateralni posnetek pošilja „za priobčitev javnosti signal pod nadzorom in odgovornostjo RTV-organizacije v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo“?

- (c) Ali je takrat, ko člen 1(2)(a) govori o dejanju pošiljanja „pod nadzorom in odgovornostjo RTV-organizacije“, prva organizacija upoštevna ali ena od upoštevniht RTV-organizacij za ta namen, oziroma podredno, ali se lahko signali pojmujejo kot poslani v multilateralni posnetek pod nadzorom in odgovornostjo downstream izdajateljev televizijskega programa?

10. Obramba na podlagi členov 34 in/ali 56 PDEU

(a) Če je odgovor na prvo vprašanje, da naprava za pogojni dostop, ki jo je izdelal izvajalec storitev ali je bila izdelana z njegovim soglasjem, postane nedovoljena naprava v smislu člena 2(2) Direktive 98/84/ES, če se uporablja zunaj obsega dovoljenja izvajalca storitve za dostop do zaščitene storitve, kaj je potem specifična vsebina pravice glede na njeno bistveno funkcijo, ki jo ima v skladu z Direktivo o pogojnem dostopu?

(b) Ali člen 34 ali 56 PDEU izključuje izvrševanje določbe nacionalnega prava v prvi državi članici, ki določa, da je nezakonito uvažati ali prodajati dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici pod pogojem, da jo je dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici?

(c) Ali je odgovor drugačen, če je dovoljeno dekodirno satelitsko kartico uporabljati le v zasebne in domače namene v tej drugi državi članici, vendar se uporablja v komercialne namene v prvi državi članici?

(d) Če je odgovor na tretje vprašanje, da pomeni uporaba dekodirne kartice v okoliščinah, navedenih v tistem vprašanju, izognitev dejanskemu tehničnemu ukrepu, ali člen 34 ali 56 PDEU kljub temu izključuje izvrševanje določbe nacionalnega prava, ki nasprotuje členu 6 Direktive 2001/29/ES?

11. Ali je lahko varstvo, ki so ga deležna glasbena in književna dela, širše od varstva, ki se ga nudi ostalemu oddajanju

(a) Ali členi 34, 36 ali 56 PDEU izključujejo izvrševanje določbe nacionalnega avtorskega prava, ki določa, da je nezakonito javno izvajati ali predvajati glasbeno delo, če je del zaščitene storitve, do katere je mogoče dostopati in jo predvajati v javnosti z uporabo dekodirne

satelitske kartice, če je to kartico izdal izvajalec storitev v drugi državi članici pod pogojem, da jo je dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici? Ali se kaj spremeni, če je glasbeno delo nepomemben del zaščitene storitve kot celote in nacionalno avtorsko pravo ne preprečuje prikazovanja ter predvajanja drugih delov storitve?

(b) Ali členi 34, 36 ali 56 PDEU izključujejo izvrševanje določbe nacionalnega avtorskega prava, ki določa, da je nezakonito javno izvajati ali predvajati književna dela, če so del zaščitene storitve, do katere je mogoče dostopati in jo predvajati v javnosti z uporabo dekodirne satelitske kartice, kadar je to kartico izdal izvajalec storitev v drugi državi članici, če je to dekodirno kartico dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici? Ali se kaj spremeni, če so ta književna dela nepomemben del zaščitene storitve kot celote in nacionalno avtorsko pravo ne preprečuje prikazovanja ter predvajanja drugih delov storitve?

12. Obramba na podlagi člena 101 PDEU

Če pridobi ponudnik programske vsebine vrsto izključnih licenc, vsako za ozemlje ene ali več držav članic, na podlagi katerih lahko izdajatelj televizijskih programov programsko vsebino oddaja le na tem ozemlju (vključno s satelitom), in je v vsako licenco vključena še pogodbeno obveznost, v skladu s katero mora izdajatelj televizijskih programov preprečiti, da se njegove dekodirne satelitske kartice, ki omogočajo sprejem licencirane programske vsebine, uporabljajo zunaj ozemlja, za katero ima licenco, ka pravni preizkus bi moralo opraviti nacionalno sodišče in katere okoliščine bi moralo upoštevati pri odločanju, ali je pogodbeno omejitev v nasprotju s prepovedjo iz člena 101(1) PDEU?

Zlasti,

(a) Ali je treba člen 101(1) PDEU razlagati tako, da velja za to obveznost zgolj zato, ker se domneva, da je cilj te obveznosti preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco?

(b) Če je tako, ali je treba tudi dokazati, da pogodbeni obveznost znatno preprečuje, omejuje ali izkrivlja konkurenco, da bi lahko zajeta s prepovedjo iz člena 101(1) PDEU?

- (¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/84/ES z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogodnjem dostopu ali vključujejo pogojni dostop UL L 320, str. 54.
- (²) Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov UL L 298, str. 23.
- (³) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi UL L 167, str. 10.
- (⁴) Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo UL L 248, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 11. maja 2010 vložilo Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španija) – Agueda María Saenz Morales proti Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

(Zadeva C-230/10)

(2010/C 209/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agueda María Saenz Morales.

Tožena stranka: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se Direktiva 1999/70/ES (¹) uporablja za javne uslužbence uprave v Junta de Andalucía (začasni uslužbenci) in, v primeru pritrdilnega odgovora, ali so uradniki upravičeni do prejema

triletnih dodatkov za delovno dobo za obdobje, ko so delali kot začasni uslužbenci?

(¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP UL L 175, str. 43.

Tožba, vložena 10. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-232/10)

(2010/C 209/27)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Nijenhuis in Ł. Habiak)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (¹), oziroma jih vsaj ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive 2007/44/ES se je iztekel 21. marca 2009.

(¹) UL L 247, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – David Claes proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

(Zadeva C-235/10)

(2010/C 209/28)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: David Claes

Tožena stranka: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ razlagati tako, da se uporabljajo za prenehanje dejavnosti zaradi uvedbe stečaja delodajalca ali sodne odločbe o odreditvi prenehanja in likvidacije kreditne institucije kot delodajalca zaradi plačilne nesposobnosti na podlagi člena 61.(1)(a) in (b) zakona o finančnem sektorju, spremenjenega 5. aprila 1993, kadar nacionalni zakon v primeru prenehanja dejavnosti določa prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s takojšnjim učinkom?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen, ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se upravitelja ali likvidacijskega upravitelja obravnava kot delodajalca, ki načrtuje kolektivne odpuste in lahko s tega vidika opravi dejanja iz členov 2 in 3 navedene direktive ter izvede odpust (zadeva C-323/08, točke 39, 40 in 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 16.

⁽²⁾ Sodba z dne 10. decembra 2009 v zadevi Rodríguez Mayor in drugi, še neobjavljena v ZOdl.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Sophie Jeanjean proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

(Zadeva C-236/10)

(2010/C 209/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sophie Jeanjean

Tožena stranka: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ razlagati tako, da se uporabljajo za prenehanje dejavnosti zaradi uvedbe stečaja delodajalca ali sodne odločbe o odreditvi prenehanja in likvidacije kreditne institucije kot delodajalca zaradi plačilne nesposobnosti na podlagi člena 61(1)(a) in (b) zakona o finančnem sektorju, spremenjenega 5. aprila 1993, glede katerih nacionalni zakon določa prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s takojšnjim učinkom?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen, ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se stečajnega upravitelja ali likvidacijskega upravitelja obravnava kot delodajalca, ki načrtuje kolektivne odpuste in lahko s tega vidika opravi dejanja iz členov 2 in 3 navedene direktive ter izvede odpust (zadeva C-323/08, točke 39, 40 in 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 16.

⁽²⁾ Sodba z dne 10. decembra 2009 v zadevi Rodríguez Mayor in drugi, še neobjavljena v ZOdl.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Miguel Remy proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

(Zadeva C-237/10)

(2010/C 209/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Miguel Remy

Tožena stranka: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti razlagati tako, da se uporabljajo za prenehanje dejavnosti zaradi uvedbe stečaja delodajalca ali sodne odločbe o odreditvi prenehanja in likvidacije kreditne institucije kot delodajalca zaradi plačilne nesposobnosti na podlagi člena 61(1)(a) in (b) zakona o finančnem sektorju, spremenjenega 5. aprila 1993, glede katerih nacionalni zakon določa prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s takojšnjim učinkom?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen, ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se stečajnega upravitelja ali likvidacijskega upravitelja obravnava kot delodajalca, ki načrtuje kolektivne odpuste in lahko s tega vidika opravi dejanja iz členov 2 in 3 navedene direktive ter izvede odpust (zadeva C-323/08, točke 39, 40 in 41) ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Sodba z dne 10. decembra 2009 v zadevi Rodríguez Mayor in drugi, še neobjavljena v ZODl.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Volker Schneider proti Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

(Zadeva C-238/10)

(2010/C 209/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Volker Schneider

Tožena stranka: Landsbanki Luxembourg SA, v likvidaciji

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ razlagati tako, da se uporabljajo za prenehanje dejavnosti zaradi uvedbe stečaja delodajalca ali sodne odločbe o odreditvi prenehanja in likvidacije kreditne institucije kot delodajalca zaradi plačilne nesposobnosti na podlagi člena 61.(1)(a) in (b) zakona o finančnem sektorju, spremenjenega 5. aprila 1993, kadar nacionalni zakon v primeru prenehanja dejavnosti določa prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s takojšnjim učinkom?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen, ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se upravitelja ali likvidacijskega upravitelja obravnava kot delodajalca, ki načrtuje kolektivne odpuste in lahko s tega vidika opravi dejanja iz členov 2 in 3 navedene direktive ter izvede odpust (zadeva C-323/08, točke 39, 40 in 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 16.

⁽²⁾ Sodba z dne 10. decembra 2009 v zadevi Rodríguez Mayor in drugi, še neobjavljena v ZODl.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) 12. maja 2010 – Xuan-Mai Tran proti Landsbanki Luxembourg SA, v stečaju

(Zadeva C-239/10)

(2010/C 209/32)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Xuan-Mai Tran

Tožena stranka: Landsbanki Luxembourg SA, v stečaju

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ razlagati tako, da se uporabljajo za prenehanje dejavnosti zaradi uvedbe stečaja delodajalca ali sodne odločbe o odreditvi prenehanja in likvidacije kreditne institucije kot delodajalca zaradi plačilne nesposobnosti na podlagi člena 61(1)(a) in (b) zakona o finančnem sektorju, spremenjenega 5. aprila 1993, glede katerih nacionalni zakon določa prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi s takojšnjim učinkom?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen, ali je treba člene 1, 2 in 3 Direktive 98/59/ES razlagati tako, da se stečajnega upravitelja ali likvidacijskega upravitelja obravnava kot delodajalca, ki načrtuje kolektivne odpuste in lahko s tega vidika opravi dejanja iz členov 2 in 3 navedene direktive ter izvede odpust (zadeva C-323/08, točke 39, 40 in 41) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 16.

⁽²⁾ Sodba z dne 10. decembra 2009 v zadevi Rodríguez Mayor in drugi, še neobjavljena v ZODL.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione Terza (Italija) 17. maja 2010 – ENEL Produzione SpA proti Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Zadeva C-242/10)

(2010/C 209/33)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale Sezione Terza

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ENEL Produzione SpA

Tožena stranka: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali členi 23 ES, 43 ES, 49 ES in 56 ES ter člena 11(2) in (6) ter 24 Direktive 2003/54/ES nasprotujejo nacionalnemu predpisu, ki – ne da bi bila o njem obveščena Komisija EU – nekaterim proizvajalcem električne energije, ki so v nekaterih okoliščinah bistveni za zadovoljitev povpraševanja po energiji za sistemske storitve, trajno nalaga, da na borzi električne energije predložijo ponudbe v skladu z načrti, ki jih neodvisno od njihove volje določi upravljavec omrežja, in ki proizvajalcem onemogoča, da bi svobodno določili plačilo na podlagi teh ponudb, saj jih veže na druga merila, ki pa niso vnaprej opredeljena „po preglednih, nediskriminatornih in tržno zasnovanih postopkih“?

Tožba, vložena 18. maja 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-243/10)

(2010/C 209/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Grespan in B. Stromsky, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožee stranke

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika, s tem da v predpisanim roku ni sprejela vseh ukrepov za odpravo pomoči, ki so bile z odločbo Komisije z dne 2. julija 2008 o državnih pomočeh „Deželni zakon št. 9/1998 – zloraba pomoči št. 272/98“ C 1/04 (prej NN 158/03 in CP 15/2003) [notificirana pod št. C(2008) 2997], objavljena v UL L 302 z dne 13. novembra 2008, str. 9, razglašene za nezakonite in nezdržljive s skupnim trgov, ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 3 in 4 navedene odločbe in PDEU;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Z Odločbo 2008/854 je bilo ugotovljeno, da je sistem pomoči, ki izhaja iz povezanih določb upravne odločbe „deliberazione della Giunta regionale“ dežele Sardinije št. 33/6 z dne 27. julija 2000 in člena 2 deželnega zakona št. 9 z dne 11. marca 1998, nezdržljiv s skupnim trgov, ker dopušča dodelitev pomoči, ki nimajo učinka spodbude. Zato ta odločba odreja povrnitev pomoči, dodeljenih na podlagi navedenega sistema (glej člene od 2 do 4).
2. Iz obsežne korespondence med italijanskimi organi in Komisijo je razvidno, da italijanski organi skoraj dve leti po sprejetju navedene odločbe še niso izterjali nezakonitih in nezdržljivih pomoči, dodeljenih na podlagi sistema, niti obresti. Torej je očitno, da z opravljenimi nacionalnimi postopki ni bilo mogoče izvesti „takošnjega in učinkovitega“ vračila pomoči; in s tem Italija ni izpolnila obveznosti iz členov 2 in 3 Odločbe 2008/854.
3. Poleg tega italijanski organi niso predložili nobene od zahtevanih informacij v roku, predpisanem v členu 4(1) Odločbe 2008/854. Treba je torej ugotoviti, da je Italija kršila člen 4 navedene odločbe.

Pritožba, ki jo je Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd vložila 18. maja 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. marca 2010 v zadevi T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (zastopnik: M. Sánchez Rydelski, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Svet Evropske unije, Evropska komisija, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 4. marca 2010 v zadevi T-407/06;
- razglasi za nično Uredbo (ES) št. 1472/2006 ⁽¹⁾ o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene usnjene obutve s poreklom iz Kitajske in Vietnama v delu, v katerem se nanaša na pritožnico; in
- naloži Svetu Evropske unije plačilo stroškov pritožnice, ki so ji nastali v pritožbenem postopku in postopku v zadevi T-407/06 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi:

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ko je odločilo, da lahko Komisija zakonito odloči na podlagi člena 17(3) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 ⁽²⁾ z dne 22. decembra 1995 o zaščiti

proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti („osnovna uredba“), da ne prouči in da se ne izreče o zahtevkih pritožnice za tržnogospodarsko obravnavo („TGO“) in individualno obravnavo („IO“).

Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo glede vprašanja, ali ugotovljena kršitev člena 20(5) osnovne uredbe pomeni kršitev pravice pritožnice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnam (UL L 275, str. 1).

⁽²⁾ UL 1996, L 56, str. 1.

Tožba, vložena 19. maja 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-248/10)

(2010/C 209/36)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Karanasou-Apostolopoulou in A. Nijenhuis)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Helenska Republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2007/44/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju, oziroma jih vsaj ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/44/ES v nacionalno zakonodajo se je iztekel 21. marca 2009.

⁽¹⁾ UL L 247, 21.9.2007, str. 1.

Pritožba, ki so jo vložile Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd 18. maja 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat), razglašeno 4. marca 2010 v zadevi T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (zastopnika: L. Ruessmann, A. Willems, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Predlogi pritožnic:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 4. marca 2010, ker z njo ni bila razglašena ničnost izpodbijane uredbe in ker je bilo tožečim strankam z njo naloženo plačilo stroškov, priglasenih v postopku pred Splošnim sodiščem;

— dokončno odloči o zadevi in razglasi ničnost izpodbijane uredbe v celoti;

— Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov pritožbe in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče:

napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da člena 2(7) in 9(5) osnovne protidampinške uredbe⁽¹⁾ ne zavezujeata institucij, da se izrečeta o prošnjah za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) in za individualno obravnavo (v nadaljevanju: IO), kadar uporabijo tehniko vzorčenja;

napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da sta instituciji kršili člen 2(7)(c) osnovne protidampinške uredbe, ker se v treh mesecih od uvedbe preiskave nista izrekli o prošnjah za TGO in IO kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so bili zajeti z vzorcem;

napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da sta instituciji kršili člen 2(7)(c) osnovne protidampinške uredbe, ker v treh mesecih od uvedbe preiskave nista obvestili kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki niso bili zajeti z vzorcem, glede preizkusa prošenj za TGO in IO;

napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da instituciji v obdobju preiskave nista sodelovali in da zato industrija Skupnosti ni izpolnila zahteve o procesnem upravičenju iz člena 4(1) v povezavi s členom 5(4) osnovne protidampinške uredbe, zaradi česar je bila opravljena napačna presoja glede škode in vzročne zveze v smislu člena 3 osnovne protidampinške uredbe;

napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da člen 6(1) osnovne protidampinške uredbe ne prepoveduje institucijama zbiranja podatkov, potrebnih za vzorčenje, pred uvedbo preiskave;

podredno, napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da instituciji s tem, da sta prekoračili rok 15 mesecev za zaključek preiskave, nista kršili člena 6(9) osnovne protidampinške uredbe;

napačno uporabilo pravo pri opredelitvi pravnih posledic različnih informacij, ki so se nanašale na obstoj škode v smislu člena 3 osnovne protidampinške uredbe;

napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da instituciji nista izpolnili svoje obveznosti skrbnega in nepristranskega preizkusa vseh upoštevnihih vidikov protidampinške preiskave;

napačno uporabilo pravo pri opredelitvi pravnih posledic nekaterih informacij glede obveznosti obrazložitve, ki jo ima institucija, ki vodi preiskavo;

napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo, da sta instituciji s tem, da nista presodili, kakšen vpliv imajo na industrijo Skupnosti drugi dejavniki, razen zadevnega protidampinškega uvoza, kršili člen 3 osnovne protidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti UL L 56, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Roma (Italija) 23. marca 2010 – kazenski postopek proti Alessandru Sacchiju

(Zadeva C-255/10)

(2010/C 209/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Roma

Stranka v postopku v glavni stvari

Alessandro Sacchi

Vprašanje za predhodno odločanje

Kako je treba razlagati člena 43 ES in 49 ES v zvezi s svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev v sektorju sprejemanja stav za športne dogodke tudi ob upoštevanju načela učinkovitega sodnega varstva, da se ugotovi, ali navedene določbe Pogodbe dopuščajo nacionalno zakonodajo, ki določa monopolno ureditev v korist države ter sistem koncesij in dovoljenj, ki v okviru omejenega števila koncesij določa: (a) obstoj splošne usmeritve, ki štiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je iz sodelovanja

nezakonito izključil del gospodarskih subjektov; (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje tržnih položajev, pridobljenih na podlagi postopka, ki je iz sodelovanja nezakonito izključeval del gospodarskih subjektov (kot na primer prepoved, ki velja za nove koncesionarje, odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo); (c) okoliščine odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer med te okoliščine spada tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) 26. maja 2010 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti The Rank Group PLC

(Zadeva C-259/10)

(2010/C 209/39)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tožena stranka: The Rank Group PLC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je različna obravnava z vidika DDV:

(i) dobav, ki so enake z vidika potrošnika; ali

(ii) podobnih dobav, ki izpolnjujejo enake potrebe potrošnika; sama po sebi dovolj za ugotovitev kršitve načela davčne nevtralnosti ali pa je treba upoštevati (in če je odgovor pritrdilen, kako)

(a) regulativni in ekonomski kontekst;

(b) ali obstaja konkurenca med enakimi storitvami ali, odvisno od primera, med podobnimi zadevnimi storitvami; in/ali

(c) ali je različna obravnava z vidika DDV povzročila izkrivljanje konkurence?

2. Ali ima davčni zavezanec, za čigar dobave je v skladu z nacionalnim pravom treba plačati DDV (ker država članica izvaja svojo diskrecijsko pravico v skladu s členom 13(B)(f) Šeste direktive), pravico zahtevati vračilo DDV, plačanega za te dobave, zaradi kršitve načela davčne nevtralnosti, ki izhaja iz obravnave drugih dobav (v nadaljevanju: referenčne dobave) z vidika DDV, če:

(a) je bilo v skladu z nacionalnim pravom za referenčne dobave treba plačati DDV, vendar

(b) je bila praksa davčnega organa države članice taka, da je referenčne dobave obravnaval kot oproščene plačila DDV?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, kakšno ravnanje pomeni ustrezno prakso, zlasti:

(a) ali mora davčni organ podati jasno in nedvoumno izjavo, da se bodo referenčne dobave obravnavale kot oproščene plačila DDV;

(b) ali je pomembno, da davčni organ takrat, ko je podal katero koli izjavo, dejstev glede pravilne obravnave referenčnih dobav z vidika DDV ni poznal v celoti ali pravilno; in

(c) ali je pomembno, da davčni zavezanec v zvezi z referenčnimi dobavami ni obračunal DDV ali davčni organ tega obračuna ni zahteval, da pa je davčni organ ta DDV pozneje želel izterjati v običajnih nacionalnih zastaralnih rokih?

4. Če razlika v davčni obravnavi izhaja iz dosledne prakse nacionalnih davčnih organov na podlagi splošno sprejetega razumevanja resničnega pomena nacionalne zakonodaje, ali se kar koli spremeni glede kršitve načela davčne nevtralnosti, če:

(i) davčni organi naknadno spremenijo svojo prakso;

- (ii) nacionalno sodišče naknadno razsodi, da spremenjena praksa odraža pravičen pomen nacionalne zakonodaje;
- (iii) državi članici načela nacionalnega in/ali evropskega prava, vključno z načeli legitimnega pričakovanja, prekluzije, pravne varnosti ter prepovedi retroaktivnosti, in/ali zastaralni roki preprečujejo pobiranje DDV za dobave, za katere se je predhodno štelo, da so oproščene plačila DDV?

- (a) so naprave FOBT omogočale dejavnosti, ki so bile v nacionalnem pravu opredeljene kot „vplačevanje stav“ (ali dejavnosti, ki jih je bil pristojni regulativni organ za izvajanje svojih regulativnih pooblastil pripravljen obravnavati kot „vplačevanje stav“ v skladu z nacionalnim pravom), in

so igralne naprave iz poglavja III omogočale dejavnosti, za katere je v skladu z nacionalnim pravom veljala drugačna razvrstitev, in sicer „igranje iger na srečo“, in da sta za igranje iger na srečo in vplačevanje stav veljala drugačna regulativna režima v skladu s pravom te države članice glede nadzora in ureditve igranja iger na srečo? Če je tako, kakšne so razlike med zadevnima regulativnima režimoma, ki bi ju nacionalno sodišče moralo upoštevati?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) 26. maja 2010 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti The Rank Group PLC

(Zadeva C-260/10)

(2010/C 209/40)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tožena stranka: The Rank Group PLC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Če je država članica pri izvajanju svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 13(B)(f) Šeste direktive o DDV za določene naprave za igranje iger na srečo (v nadaljevanju: igralne naprave iz poglavja III) določila, da je treba plačati DDV, medtem ko je za druge take naprave ohranila oprostitve plačila (vključno s terminali za stave s fiksnimi razmerji, v nadaljevanju: naprave FOBT), in če se zatrjuje, da je s tem država članica kršila načelo davčne nevtralnosti:

ali je pri primerjavi igralnih naprav iz poglavja III in naprav FOBT (i) odločilno ali (ii) pomembno, da

2. Pri odločanju, ali načelo davčne neodvisnosti zahteva enako davčno obravnavo vrst naprav, navedenih v prvem vprašanju (naprave FOBT in igralne naprave iz poglavja III), kakšno stopnjo abstrakcije naj bi nacionalno sodišče sprejelo pri odločanju o tem, ali sta izdelka podobna? Še zlasti, koliko je pomembno upoštevati naslednje:

- (a) podobnosti in razlike glede največjih dovoljenih vložkov in dobitkov med napravami FOBT in igralnimi napravami iz poglavja III;
- (b) to, da je na naprave FOBT mogoče igrati le v določenih prostorih, ki imajo licenco za vplačevanje stav in ki se razlikujejo in zanje veljajo drugačne regulativne omejitve od tistih, ki veljajo za prostore, ki imajo licenco za igranje iger na srečo (čeprav je bilo mogoče igrati na naprave FOBT in na do dve igralni napravi iz poglavja III, ki stojijo skupaj v prostorih, licenciranih za vplačevanje stav);
- (c) to, da je verjetnost prejetja dobitka na napravah FOBT neposredno povezana z objavljenimi fiksnimi razmerji, medtem ko se verjetnost zmage na igralnih napravah iz poglavja III lahko v nekaterih primerih spreminja zaradi naprave, ki v določenem časovnem obdobju zagotavlja določen odstotek donosa prireditelju in igralcu;

- (d) podobnosti in razlike v formatih, ki so na voljo na napravah FOBT in igralnih napravah iz poglavja III;

- (e) podobnosti in razlike med napravami FOBT in igralnimi napravami iz poglavja III glede medsebojnega vplivanja, do katerega lahko pride med igralcem in napravo;
- (f) ali je bilo zgoraj navedeno znano večini igralcev na napravah oziroma ali se jim je to zdelo pomembno ali bistveno;
- (g) ali razliko v obravnavi z vidika DDV upravičuje karkoli od zgoraj navedenega?

3. Kadar je država članica pri izvajanju svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 13(B)(f) Šeste direktive o DDV oprostila igranje iger na srečo plačila DDV, a zavezala plačilu DDV določen razred naprav, ki se uporabljajo za igranje iger na srečo:

- (a) ali se država članica zoper trditev, da je kršila načelo davčne nevtralnosti, načeloma lahko sklicuje na potrebno skrbnost; in
- (b) če je odgovor na vprašanje iz točke (a) pritrdilen, kateri dejavniki so pomembni za odločitev, ali se država članica lahko opira na to obrambo?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija) 28. maja
2010 – kazenski postopek proti Gheorgheju Kiti**

(Zadeva C-264/10)

(2010/C 209/41)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranka

Gheorghe Kita

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ ⁽¹⁾ z dne 13. junija 2002 razlagati tako, da se premestitev (transfer) obsojene osebe, ki je bila pred tem v skladu z izvrševanjem evropskega naloga za prijetje in predajo za namen uvedbe kazenskega postopka predana državi, katere državljanica je, izvrši samodejno, tudi brez soglasja zadevne osebe, ki je pogoj, ki ga določa Evropska konvencija o transferju obsojenih oseb?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1).

Tožba, vložena 2. junija 2010 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republik

(Zadeva C-276/10)

(2010/C 209/42)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán, zastopnik, in L. Jelínek, zastopnik)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Češka republika, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov za usklajitev z Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem, in v vsakem primeru s tem, da Komisije o teh ukrepih ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 12 te direktive;

— Češki republik naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalni pravni red je potekel 16. januarja 2009.

Tožba, vložena 3. junija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-278/10)

(2010/C 209/43)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Margelis in Irò Dimitriou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlog tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2008/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja baterij in akumulatorjev na trg ⁽¹⁾ vsekakor pa s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 2 navedene direktive

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2008/103/ES v nacionalno pravo se je iztekel 5. januarja 2009.

(¹) UL L 327, 5.12.2008, str. 7.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale del Riesame di Verbania (Italija) 4. junija 2010 – kazenski postopek zoper Matteo Minesija

(Zadeva C-279/10)

(2010/C 209/44)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale del Riesame di Verbania

Stranka v postopku v glavni stvari

Matteo Minesi

Vprašanje za predhodno odločanje

Kakšna je razlaga členov 43 in 49 Pogodbe o ustanovitvi Evropske unije glede svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področju stav na športne dogodke, da bi se ugotovilo, ali te določbe Pogodbe dovoljujejo nacionalne predpise o vzpostavitvi državnega monopola in sistema koncesij in dovoljenj, ki v okviru določenega števila dovoljenj predvideva: (a) obstoj splošne usmeritve, ki ščiti imetnike koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi postopka, ki je iz sodelovanja nezakonito izključeval del gospodarskih subjektov; (b) obstoj določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje že pridobljenih tržnih položajev (kot na primer prepoved, ki velja za nove koncesionarje, odpiranja novih prodajnih mest v bližini že obstoječih prodajnih mest, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo); in (c) določitev okoliščin odvzema koncesije in unovčitve zelo visokih varščin, pri čemer spada med te okoliščine tudi neposredno ali posredno opravljanje čezmejnih igralniških dejavnosti, izenačenih s tistimi, ki so predmet koncesije?

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – *Éditions Jacob proti Komisiji*

(Zadeva T-237/05) ⁽¹⁾

(„Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi s postopkom glede koncentracije podjetij — Uredba (ES) št. 4064/89 — Uredba (ES) št. 139/2004 — Uredba (ES) št. 802/2004 — Zavrnitev dostopa — Izjema v zvezi z varstvom preiskav in revizij — Izjema v zvezi z varstvom poslovnih interesov — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Izjema v zvezi z varstvom pravnih nasvetov“)

(2010/C 209/45)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: *Éditions Odile Jacob SAS* (Pariz, Francija) (zastopnik: najprej W. van Weert in O. Fréget, nato O. Fréget, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: X. Lewis, P. Costa de Oliveira in O. Beynet, zastopniki)

Intervenientka v podporo tožene stranke: *Lagardère SCA* (zastopniki: najprej A. Winckler, S. Sorinas Jimeno in. Girgenson, nato A. Winckler, F. de Bure in J.-B. Pinçon, odvetniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 7. aprila 2005, s katero je bila delno zavrnjena zahteva tožeče stranke za dostop do nekaterih dokumentov v zvezi s postopkom glede koncentracije podjetij (zadeva COMP/M.2978 – *Lagardère/Natexis/VUP*).

Izrek

1. Ni več treba odločati o zakonitosti Odločbe Komisije Evropskih skupnosti D(2005) 3286 z dne 7. aprila 2005, ker je bil z njo zavrjen dostop, v celoti ali deloma, do dokumentov iz točke 1 od (a) do (c) te sodbe in iz točke 2(h) in(j) te sodbe.

2. Odločba D(2005) 3286 se razglasi za nično, ker je bil z njo v celoti zavrjen dostop do dokumentov iz točke 1(d), (e), (g) in (h) te sodbe ter iz točke 2 od (b) do (d), (f), (g) in (i) te sodbe razen nasveta pravne službe Komisije iz točke 1(g) te sodbe.

3. Odločba D(2005) 3286 se razglasi za nično, ker je z njo zavrjen delni dostop do dokumentov iz točke 1 (d), (e), (g) in (h) te sodbe ter iz točke 2 od (b) do (d), (f), (g) in (i) te sodbe.

4. V preostalem se tožba zavrne.

5. Komisija nosi svoje stroške in devet desetih stroškov, ki ji je priglasila družba *Éditions Odile Jacob SAS*.

6. Družba *Lagardère SCA* nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 205, 20.8.2005.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – *Mediaset proti Komisiji*

(Zadeva T-177/07) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Telekomunikacije — Subvencioniran nakup digitalnih sprejemnikov — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom in s katero je bilo naloženo njeno vračilo — Pojem državne pomoči — Izključitev sprejemnikov, ki omogočajo sprejem televizijskih programov, ki se oddajajo prek satelita — Ugodnost — Selektivnost — Škodovanje konkurenci — Obveznost obrazložitve“)

(2010/C 209/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: *Mediadet SpA* (Milano, Italija) (zastopniki: K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi in A. Nucara, odvetniki, D. O'Keeffe in P. Boyle, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: B. Martenczuk, G. Conte in E. Righini, zastopniki)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Sky Italia Srl (Rim, Italija) (zastopnika: sprva F. E. González Díaz in D. Gerard, nato F. E. González Díaz, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2007/374/ES z dne 24. januarja 2007 o državni pomoči C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) Italijanske republike za subvencioniran nakup digitalnih sprejemnikov (UL L 147, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Mediaset SpA nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije in družbe Sky Italia Srl.

(¹) UL C 170, 21.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. junija 2010 – CEVA proti Komisiji

(Združeni zadevi T-428/07 in T-455/07) (¹)

(„Arbitražna klavzula — Pogodbe sklenjene v okviru posebnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti „Kakovost življenja in upravljanje z živimi viri (1998-2002)“ — Projekta Seahealth in Biopal — Bremepisi — Predlog za razglasitev ničnosti — Sprememba tožbe — Dopustnost — Načelo kontradiktornosti in pravica do obrambe — Povrnitev celotnega zneska finančnih prispevkov Evropske unije — Resne finančne nepravilnosti“)

(2010/C 209/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francija) (zastopnik: J.-M. Peyrical, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva L. Escobar Guerrero in W. Roels, zastopnika, nato W. Roels, zastopnik, skupaj z E. Bouttier, odvetnik)

Predmet

Predlog v zadevi T-428/07 za razveljavitve bremepisa št. 3240908670 z dne 20. septembra 2007 glede projekta Seahealth in v zadevi T-455/07 za razveljavitve bremepisa št. 3240909271 z dne 4. oktobra 2007 o pogodbi Biopal ter za naložitev Komisiji, naj ponovno plača znesek iz teh bremepisov v korist CEVE.

Izrek

1. Tožbi se zavrneta.
2. Vsaka stranka nosi polovico svojih stroškov in polovico stroškov nasprotne stranke.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – Actega Terra proti UUNT (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Zadeva T-118/08) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti TERRAEFFEKT matt & gloss — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 209/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Actega Terra GmbH (Lehrte, Nemčija) (zastopnik: A. Andorfer-Erhard, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Razveljavitvena tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. januarja 2008 (zadeva R 1467/2007-1) o zahtevi za registracijo besednega znaka TERRAEFFEKT matt & gloss kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Actega Terra GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – Shenzhen Taiden proti UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska naprava)

(Zadeva T-153/08) ⁽¹⁾

(„Model Skupnosti — Postopek za razglasitev ničnosti — Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja komunikacijsko napravo — Prejšnji mednarodni model — Razlog ničnosti — Neobstoj individualne narave — Neobstoj drugačnega celotnega vtisa — Seznanjeni uporabnik — Stopnja svobode oblikovalca — Dokaz za dostopnost javnosti prejšnjega modela — Členi 4(1), 6(1)(b) in (2), 7(1) in 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002“)

(2010/C 209/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd (Shenzhen, Guangdong, Kitajska) (zastopnik: M. Hartmann in M. Helmer, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bosch Security Systems BV (Eindhoven, Nizozemska) (zastopnika: C. Gielen, M. Bom in B. van Hunnik, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. februarja 2008 (zadeva R 1437/2006-3) glede postopka za razglasitev ničnosti med Bosch Security Systems BV in Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd se naloži plačilo stroškov, skupaj z nujnimi stroški, ki jih je družba Bosch Security Systems BV priglasila za namen postopka pred odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – Montero Padilla proti UUNT – Padilla Requena (JOSE PADILLA)

(Zadeva T-255/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti JOSE PADILLA — Prejšnje znamke in prejšnji znak JOSE PADILLA — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj nedvomno znane znamke v smislu člena 6 Pariške konvencije in znamke z ugledom — Člen 8(2)(c) in (5) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člen 8(2)(c) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Neobstoj prejšnjega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu — Člen 8(4) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(4) Uredbe št. 207/2009)“)

(2010/C 209/50)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Eugenia Montero Padilla (Madrid, Španija) (zastopniki: sprva G. Aguilherme Gandasegui in P. Linde Puelles, nato A. Salerno in M. Di Stefano, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. F. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: José María Padilla Requena (Santa Eulalia, Španija) (zastopnika: J. F. Gallego Jiménez in J. R. Gil Cantons, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. marca 2008 (zadeva R 516/2007 2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Eugenio Montero Padilla in Joséjem Marío Padillo Requeno.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Eugenia Montero Padilla nosi lastne stroške, stroške Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in stroške Joséja Marie Padille Requene.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. junija 2010 – Atlas Transport proti UUNT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT)(Zadeva T-482/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek za razveljavitev — Besedna znamka Skupnosti ATLAS TRANSPORT — Resna in dejanska uporaba znamke — Člena 15 in 50(1) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člena 15 in 51(1) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2010/C 209/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Nemčija) (zastopniki: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern in B. Weichhaus, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnika: G. Schneider in S. Schöffner, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Alfred Hartmann (Leer, Nemčija) (zastopnik: C. Drews, odvetnik)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. septembra 2008 (zadeva R 1858/2007-4), o postopku za razveljavitev med Alfredom Hartmannom in družbo Atlas Transport GmbH.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 9. septembra 2008 (zadeva R 1858/2007-4) se razveljavi.
2. UUNT se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila družba Atlas Transport GmbH.
3. Alfred Hartmann nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 32, 7.2.2009.**Sodba Splošnega sodišča z dne 16. junija 2010 – Kureha proti UUNT – Sanofi-Aventis (KREMEZIN)**(Zadeva T-487/08) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke KREMEZIN kot znamke Skupnosti — Prejšnja mednarodna besedna znamka KRENOSIN — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Podobnost proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Dokaz obstoja prejšnje znamke — Roki — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Dokaz resne uporabe prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009))

(2010/C 209/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Kureha Corp. (Tokio, Japonska) (zastopnika: W. von der Osten-Sacken in O. Sude, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Sanofi-Aventis SA (Pariz, Francija) (zastopnik: R. Gilbey, odvetnik)

Predmet

Tožba, vložena proti odločbi četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 15. septembra 2008 (zadeva R 1631/2007-4) o postopku z ugovorom med Sanofi-Aventis SA in Kureha Corp.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Kureha Corp. nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).
3. Družba Sanofi-Aventis SA nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – CM Capital Markets proti UUNT – Carbon Capital Markets (CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance)

(Zadeva T-490/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CARBON CAPITAL MARKETS Emissions Compliance Solutions & Carbon Finance — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti in prejšnja figurativna nacionalna znamka CM Capital Markets — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 209/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: T. Villate Consonni in J. Calderón Chavero, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. F. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: E. Hardcastle, solicitor)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. septembra 2008 (zadeva R 16/2008-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama CM Capital Markets Holding, SA in Carbon Capital Markets Ltd.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi CM Capital Markets Holding, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 6, 10.1.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 – X Technology Swiss proti UUNT (Nogavica z oranžnim prstnim delom)

(Zadeva T-547/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti — Nogavica z oranžnim prstnim delom — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 209/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Švica) (zastopnika: A. Herbertz in R. Jung, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnika: C. Jenewein in G. Schneider, zastopnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. oktobra 2008 (zadeva R 846/2008-4) v zvezi z zahtevo za registracijo znaka, sestavljenega iz nogavice z oranžnim prstnim delom, kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. X Technology Swiss GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 18. junij 2010 –
Luksemburg proti Komisiji**

(Zadeva T-549/08) ⁽¹⁾

(ESS — Odložitev finančne pomoči — Boj zoper diskriminacijo in neenakost v zvezi s trgovino dela — Hujše pomanjkljivosti v sistemih upravljanja in nadzora, ki lahko vodijo v sistemske nepravilnosti — Člen 39(2)(c) Uredbe (ES) št. 1260/1999 — Legitimno pričakovanje)

(2010/C 209/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnika: M. Fisch, zastopnica, skupaj s P. Kinschem, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Steiblytė et B. Conte, zastopnici)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2008) 5383 z dne 24. septembra 2008 o odložitvi vmesnih plačil iz Evropskega socialnega sklada (ESS) na podlagi enotnega programskega dokumenta za strukturne pomoči Skupnosti v okviru Cilja 3 v Luksemburgu ter Odločbe Komisije C(2008) 5730 z dne 6. oktobra 2008 o odložitvi vmesnih plačil iz programa pobude Skupnosti za boj zoper diskriminacijo in neenakost v zvezi s trgovino dela (EQUAL) v Luksemburgu.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 44, 21.2.2009.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 – CM
Capital Markets proti UUNT – Carbon Capital Markets
(CARBON CAPITAL MARKETS)**

(Zadeva T-563/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CARBON CAPITAL MARKETS — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti in prejšnja figurativna nacionalna znamka CM Capital Markets — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 209/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: T. Villate Consonni in J. Calderón Chavero, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: J. F. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Carbon Capital Markets Ltd (Oxford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: E. Hardcastle, solicitor)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. septembra 2008 (zadeva R 15/2008-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama CM Capital Markets Holding, SA in Carbon Capital Markets Ltd.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi CM Capital Markets Holding, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 44, 21.2.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – Muñoz Arraiza proti UUNT – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Zadeva T-138/09) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti RIOJAVINA — Prejšnja kolektivna figurativna znamka Skupnosti RIOJA — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 209/57)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Španija) (zastopnika: J. Grimau Muñoz in J. Villamor Mugerza, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. F. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient v postopku pred Splošnim sodiščem: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño) (zastopnik: J. I. Martínez De Torre, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. januarja 2009 (zadeva R 721/2008 2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja in Félixom Muñozom Arraizo.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Félixu Muñozu Arraizi se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – Hoelzer proti UUNT (SAFELOAD)

(Zadeva T-315/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti SAFELOAD — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2010/C 209/58)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Oliver Hoelzer (Remscheid, Nemčija) (zastopniki: G. Rother, J. Vogtmeier, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Bühling, A. Verhauwen, J. M. Künzel, D. Jestaedt in M. Bergermann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. junija 2009 (zadeva R 1157/2008-4), ki se nanaša na zahtevo za registracijo figurativne znamke SAFELOAD kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Oliver Hoelzer nosi stroške.

⁽¹⁾ UL C 267, 7.11.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 3. junija 2010 – Z proti Komisiji

(Zadeva T-173/09) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Nedopustnost — Sodna odredba)

(2010/C 209/59)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Z (Hannoversch Münden, Nemčija) (zastopnika: C. Grau in N. Jäger, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouquet, V. Bottka in R. Sauer, zastopniki)

Predmet

Komisiji se odredi, prvič, naj tožeči stranki sporoči, tako da ji odobri vpogled v procesno dokumentacijo v zadevi COMP/39.406 (cevi za uporabo v pomorstvu) in ji zlasti da na voljo kopijo odločbe Komisije z dne 28. januarja 2009 o naložitvi globe, ali je v tej odločbi imenovana, in če je, v kakšnem kontekstu je imenovana, drugič, naj na način, ki ga je treba natančno določiti po odobritvi vpogleda v dokumentacijo, odstrani navedbe njenega imena iz odločbe Komisije z dne 28. januarja 2009, in tretjič, naj je ne imenuje in se vzdrži vsake navedbe njenega imena v nezaupni različici odločbe z dne 28. januarja 2009.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot nedopustna.
2. Z se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka za izdajo začasnih odredb.

⁽¹⁾ UL C 167, 18.7.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 9. junija 2010 – COLT Télécommunications France proti Komisiji

(Zadeva T-79/10 R)

(„Začasna odredba — Državne pomoči — Upravljanje visokopretočnega elektronskega komunikacijskega omrežja — Nadomestilo za stroške javne storitve — Odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da priglašeni ukrep ni pomoč — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti“)

(2010/C 209/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: COLT Télécommunications France SAS (Pariz, Francija) (zastopnik: M. Debroux, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in C. Urraca Cavedes, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Odločbe Komisije C(2009) 7426 konč. z dne 30. septembra 2009 v zvezi s načrtom dodelitve nadomestila za stroške javne storitve v višini 59 milijonov EUR za postavitev in upravljanje visokopretočnega elektronskega komunikacijskega omrežja v departmaju Hauts-de-Seine (Francija).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasnih odredb se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 7. aprila 2010 – Samskip Multimodal Container Logistics proti Komisiji

(Zadeva T-166/10)

(2010/C 209/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Samskip Multimodal Container Logistics BV ('s-Gravenzande, Nizozemska) (zastopniki: K. Platteau, Y. Maasdam in P. Broers, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije C(2010) 580 z dne 27. januarja 2010 o finančni pomoči za predloge ukrepov, vložene v postopku izbire 2009 v okviru programa Evropske unije za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa (Marco Polo II) ⁽¹⁾, naj se razglasi za nično v delu, v katerem je bil izbran predlog št. TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6 – G2G@2XL projekt – in sicer, da prejme sredstva v višini 2 190 539 EUR;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov v skladu s členom 87(2) Poslovnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v oporo tožbi navaja dva tožbena razloga s to utemeljitvijo.

Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom navaja, da sporna odločba krši pogoje financiranja in zahteve, določene v členu 5(2) Uredbe 1692/2006, saj:

- s predlogom iz projekta G2G@2XL za alternativne načine prevoza, in sicer za železniški prevoz in kratke ladijske prevoze iz Italije, Švice in Avstrije v Združeno kraljestvo, nesprejemljivo izkrivlja konkurenco, kar je v nasprotju s skupnim interesom na trgu tovornih storitev prevoza blaga; in
- projekt G2G@2XL po predpisanem obdobju 36 mesecev ne bo obstal.

Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom trdi, da se z izpodbijanim financiranjem krši člen 1 Uredbe 1692/2006, saj ne prispeva k ciljem skupnega interesa, ki jim program Marco Polo II sledi. Z izpodbijanim financiranjem se bo preneslo prevoz z obstoječega subjekta za kombinirani prevoz na drug subjekt za kombinirani prevoz, ne bo pa se zgodil prenos s cestnega prevoza na železniški prevoz. Kot posledica dodatni cestni tovorni promet ne bo potekal z okolju prijaznimi prevoznimi sredstvi. Izpodbijano financiranje zato ne bo prispevalo k dejanskemu zmanjšanju mednarodnega cestnega tovornega prometa in tako ne bo zmanjšalo obremenitev, niti ne bo prispevalo k izboljšanju okoljske učinkovitosti tovornega prometa (to so cilji skupnega interesa, ki jim program Marco Polo II sledi in so določeni v členu 1 Uredbe 1692/2006).

(¹) Uredba (ES) št. 1692/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o uvedbi drugega programa Marco Polo za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa (Marco Polo II) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1382/2003 (UL L 328, str. 1).

Tožba, vložena 18. maja 2010 – Komisija proti EU Research Projects

(Zadeva T-220/10)

(2010/C 209/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: N. Bambara, zastopnik in C. Erkelens, odvetnik)

Tožena stranka: EU Research Projects Ltd (Hungerford, Združeno kraljestvo)

Predloga tožče stranke

- Toženi stranki naj se naloži, naj Komisiji vrne znesek 102 039,32 EUR skupaj z zamudnimi obrestmi po stopnji 4,80 %, ki tečejo od 28. decembra 2006 do plačila dolgovanega zneska; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, ki so nastali Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo, vloženo na podlagi člena 272 PDEU, zahteva vračilo zneska, ki naj bi ga preveč plačala toženi stranki, in sicer 102 039,32 EUR skupaj z zamudnimi obrestmi po stopnji 4,80 %, ki tečejo od dne, ko je dolg zapadel, to je 28. december 2006.

Na podlagi Petega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (1998 – 2002) je Komisija podpisala med drugim s toženo stranko „pogodbo o projektih za raziskave in tehnološki razvoj“, ki je označena s številko IST-2001-34850. Znesek, ki ga zahteva tožeča stranka na podlagi te pogodbe, ustreza razliki med vnaprejšnjim plačilom toženi stranki in vsemi stroški, ki jih tožeča stranka priznava v skladu z upoštevnimi določili pogodbe, kot posledica zahteve tožene stranke, da odstopi od projekta, in njenega neupoštevanja zadevnih pogodbenih obveznosti.

Komisija v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, in sicer Komisija trdi, da je tožena stranka kršila pogodbene obveznosti s tem, da Komisiji ni vrnila razlike med finančnim prispevkom, ki ga je Komisija dolgovala njej, in skupnim zneskom vnaprejšnjega plačila, ki ga je prejela. Finančni prispevek, do katerega je upravičena tožena stranka, je manjši od skupnega zneska, ki ga je vnaprej plačala tožeča stranka. Dalje, po belgijskem pravu, ki velja za pogodbo, se lahko zahteva vračilo plačanega zneska, ki ni bil dolgovan (nedolgovano plačilo). Komisija zato trdi, da je tožena stranka odgovorna za plačilo dolgovanega zneska.

Tožba, vložena 17. maja 2010 – Association Belge des Consommateurs Tests-Achats proti Komisiji

(Zadeva T-224/10)

(2010/C 209/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Association Belge des Consommateurs Tests-Achats ASBL/Belgische Verbruikersunie Test-Aankoop VZW (Bruselj, Belgija) (zastopnika: F. Filpo in A. Fratini, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločbi Komisije št. C(2009) 9059 in št. C(2009) 8954, obe z dne 12. novembra 2009, v zadevi COMP/M.5549 – EDF/SEGEBEL naj se razglasita za nični; in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti spornih odločb v delu, v katerem se je Komisija odločila, da koncentracije med podjetjema Electricité de France S.A. in Segebel v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾ (Uredba ES o združitvah) v delu ne bo predložila belgijskemu organu, pristojnemu za konkurenco (Belgian Competition Authority), in na podlagi določb člena 6(1)(b) Uredbe o združitvah razglasila, da je koncentracija pod določeni

nimi pogoji, ne da bi uvedla postopek na podlagi člena 6(1)(c) Uredbe o združitvah, združljiva s skupnim trgovom.

Tožeča stranka tožbo opira na naslednje tožbene razloge:

V prvem tožbenem razlogu tožeča stranka navaja, da izpodbijani odločbi nista ustrezno obrazloženi, kršita člen 6(2) Uredbe o združitvah in vsebujeta očitne napake pri presoji, ker Komisija ni ustrezno upoštevala konkurenčnega odnosa med združeno družbo in ustaljenim gospodarskim subjektom GDF Suez.

V drugem tožbenem razlogu tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno procesno pravico, da sodeluje v postopku.

V tretjem tožbenem razlogu tožeča stranka navaja, da Komisija, brez uvedbe postopka v skladu s členom 6(1)(c) Uredbe o združitvah, ni imela prepričljivih in odločilnih elementov za sklep, da za to transakcijo ne obstaja resen sum glede združljivosti s skupnim trgovom. Poleg tega tožeča stranka trdi, da so te napake vplivale tudi na odločbo o nepredložitvi zadeve belgijskemu organu, pristojnemu za konkurenco, saj Komisija ni imela zadostnih elementov za ugotovitev, ali je najbolj primerna za obravnavo priglašene transakcije ali ne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL posebna izdaja v slovenščini: poglavje 8, zvezek 3, str. 40)

Tožba, vložena 14. maja 2010 – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej proti Komisiji

(Zadeva T-226/10)

(2010/C 209/64)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varšava, Poljska) (zastopnika: H. Gruszecka in D. Pawłowska, radcy prawni)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— sklep Evropske komisije z dne 3. marca 2010 v zadevi PL/2009/1019: nacionalni trg na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (IP tranzit) in v zadevi PL/2009/1020: trg na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (*peering*) na omrežju družbe Telekomunikacija Polska S.A naj se razglasi za ničen

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti sklepa C(2010) 1234 Evropske komisije z dne 3. marca 2010, sprejetega na podlagi člena 7(4) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta (okvirna direktiva)⁽¹⁾, s katerim je Komisija Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (predsednik urada za elektronske komunikacije) naložila, naj umakne osnutka ukrepov za nacionalni trg na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (IP tranzit) in za trg na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (*peering*) na omrežju družbe Telekomunikacija Polska S.A., o katerih je bila Komisiji obveščena 27. novembra 2009 in se vodita pod opravljenima številka PL/2009/1020 in PL/2009/1019.

Tožeča stranka navaja tri tožbene razloge za svojo tožbo.

V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je Komisija pri sprejetju izpodbijanega sklepa kršila bistvene določbe postopka, med njimi načelo dobre uprave, učinkovitega medsebojnega sodelovanja in mehanizem posvetovanja, določen v členu 7 okvirne direktive, ker določbe v izpodbijanem sklepu temeljijo na napačnem prevodu osnutkov ukrepov, ki jih je tožeča stranka predstavila v postopku priglasi, kar je Komisija vodilo do zmotnih ugotovitev glede dejanskega stanja, ki je predmet vročenega sklepa. Poleg tega naj bi Komisija kršila bistvene določbe postopka, ker izpodbijanega sklepa ni zado- stno obrazložila, saj ni temeljito in objektivno predstavila razlogov, na podlagi katerih je odločila, da je treba sporočene ukrepe umakniti.

V okviru drugega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da naj bi Komisija storila očitno napako pri presoji z ugotovitjo, da so storitve *peering* in IP tranzita med seboj zamenljive. Storitve *peering* in IP tranzita medsebojno niso zamenljive, ker se razlikujejo glede na področje, na katerega se nanaša delež IP podatkovnega prometa med telekomunikacijskimi družbami, glede na način izračuna plačila za opravljene storitve, glede na opredelitev ponudnika storitve (ISP) in glede na kakovost storitve.

Tretjič, Komisija naj bi po navedbah tožeče stranke kršila tudi določbe člena 4(3) PEU ter člena 102 PDEU v povezavi s členi 7(4), 8(2)(b) in (c), 14(2), 15(3) in 16(4) okvirne direktive, ker je ugotovila, da na Poljskem trga na debelo za izmenjavo IP podatkovnega prometa (IP tranzit in *peering*) nista dva ločena trga in

da ju ni mogoče regulirati *ex ante* ter da družba Telekomunikacija Polska S.A. nima znatne tržne moči na teh dveh trgih. Tožeča stranka navaja, da je v skladu z zahtevami iz priložil⁽²⁾ in smernic⁽³⁾ analizirala trg glede na utemeljenost *ex ante* ureditve in je nesporno preverila tri zadevna merila. To preverjanje je v celoti potrdilo, da sta trga za *peering* in za IP tranzit primerna za *ex ante* ureditev, ker ju opredeljujejo znatne ovire za vstop na trg, ker trg v upoštevnem obdobju ni kazal težnje razvoja proti učinkoviti konkurenci in ker konkurenčno pravo samo po sebi ne zadošča za odpravo navedenih pomanjkljivosti trga.

- (¹) Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33).
- (²) Priporočilo Komisije z dne 17. decembra 2007 o upoštevnih trgih proizvodov in storitev v sektorju elektronskih komunikacij, ki so lahko predmet predhodnega urejanja v skladu z Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 5406) (UL L 344, str. 65).
- (³) Smernice Komisije z dne 11. julija 2002 o analizi trga in oceni tržne moči v skladu z ureditvenim okvirom Skupnosti za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL C 165, str. 6).

Tožba, vložena 21. maja 2010 – Španija proti Komisiji

(Zadeva T-230/10)

(2010/C 209/65)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: M. Muñoz Pérez, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Sklep Komisije 2010/152/EU z dne 11. marca 2010 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije naj se razglasi za ničnega v delu, ki je predmet ničnostne tožbe in

— toženi instituciji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper dva od finančnih popravkov, ki jih je odobrila Komisija, in temelji na kršitvi določb Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 z dne 28. oktobra 1996 o skupni ureditvi trga za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾, Uredbe Komisije (ES) št. 1433/2003 z dne 11. avgusta 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 glede operativnih skladov, operativnih programov in finančne pomoči ⁽²⁾ in Uredbe Komisije (ES) št. 1432/2003 z dne 11. avgusta 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2200/96 glede pogojev za priznanje organizacij proizvajalcev in začasno priznanje skupin proizvajalcev ⁽³⁾, na katere se je Komisija sklicevala za utemeljitev teh popravkov:

Glede izključitve stroškov okoljskega ravnanja z embalažo Komisija razlaga člen 15(5) Uredbe št. 2200/96 in Prilogo I k Uredbi št. 1433/2003 tako, da morajo ob določitvi zneska, ki se subvencionira, države članice spoštovati pravilo, da se subvencionirajo le odhodki organizacij proizvajalcev, zaradi česar je treba zahtevati neposredni dokaz.

Kraljevina Španija pa upoštevač namen in besedilo navedenih pravil meni, da ni nujno nedvomno dokazati, da je stroške nosila organizacija proizvajalcev. Poleg tega je vsekakor gotovo, da organizacije proizvajalcev nosijo stroške okoljskega ravnanja z embalažo, saj distributerji nanje prenesejo stroške s tem, da za njihove proizvode manj plačajo.

Komisija v zvezi s pomanjkljivostmi sistema nadzora za priznavanje organizacije proizvajalcev SAT Royal meni, da je treba prepoved, da ima en sam član več kot 20 % glasovalnih pravic neke organizacije proizvajalcev, uporabiti tudi za fizične osebe, ki so delničarji družb, ki so člani organizacij proizvajalcev. Kraljevina Španija meni, da pravilo iz člena 14(2) Uredbe št. 1432/2003 velja samo za člane organizacije, vendar ne da bi bilo treba analizirati sestavo delničarjev družb, ki so vključene v organizacijo proizvajalcev.

⁽¹⁾ UL L 297, 21.11.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 203, 12.8.2003, str. 25.

⁽³⁾ UL L 203, 12.8.2003, str. 18.

Tožba, vložena 21. maja 2010 – Merlin in drugi proti UUNT – Dusyma (Spiele)**(Zadeva T-231/10)**

(2010/C 209/66)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Nemčija), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Nemčija), (zastopnik: R. Kramer, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Nemčija)

Predlogi tožečih strank

- Odločba tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. marca 2010 v zadevi R 879/2009-3 naj se razveljavi in model Skupnosti št. 526 801-0011 naj se razglasi za ničnega
- podredno, odločba tretjega odbora za pritožbe naj se razveljavi in naj se zadeva vrne v odločanje odboru za pritožbe;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: model Skupnosti št. 526 801-0011 za proizvode „Igre (vključno z izobraževalnimi igrami)“.

Imetnik znamke Skupnosti: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH

Stranke, ki zahtevajo ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeče stranke

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 ⁽¹⁾ o modelih Skupnosti, ker naj bi odbor za pritožbe napačno razlagal določbe o opredelitvi iz tega člena in naj ne bi upošteval, da je model Skupnosti mogoče prikazati kot del proizvoda.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL L 3, 5.1.2002, str. 1-24).

Tožba, vložena 21. maja 2010 – Timehouse proti UUNT (Oblika ure)

(Zadeva T-235/10)

(2010/C 209/67)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Timehouse GmbH (Eystrup, Nemčija) (zastopnik: V. Knies, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 11. marca 2010 v zadevi R 0942/2009-1 naj se razveljavi;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: tridimenzionalna znamka, ki predstavlja uro, za proizvode iz razreda 14

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker naj bi znamka imela razlikovalni učinek.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 26. maja 2010 – Vuitton Malletier proti UUNT – Friis Group International (Prikaz zapiralnega mehanizma)

(Zadeva T-237/10)

(2010/C 209/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Louis Vuitton Malletier SA (Pariz, Francija) (zastopniki: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto in E. Gavuzzi, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Friis Group International ApS (Kopenhagen, Danska)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 24. februarja 2010 v zadevi R 1590/2008-1 naj se razveljavi v delu, v katerem je bila ugotovljena ničnost znamke Skupnosti št. 3693116 za proizvode iz razredov 9, 14 in 18;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka; in

— drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, ki jih je tožeča stranka priglasila v postopku pred odborom za pritožbe in oddelkom za izbris, če bo intervenirala v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki prikazuje zapiralni mehanizem, za proizvode iz razredov 9, 14, 18 in 25 – Prijava znamke Skupnosti št. 3693116

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Portugalska)

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: stranka, ki zahteva razglasitev ničnosti, je svojo zahtevo utemeljila na absolutnih razlogih za ničnost iz člena 52(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009

Predlogi tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 5. marca 2010 v zadevi R 723/2009-2 naj se razveljavi;

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za razglasitev ničnosti znamke Skupnosti

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka; in

Odločba odbora za pritožbe: delna ugoditev pritožbi

— drugi stranki pred odborom za pritožbe naj se naloži plačilo stroškov postopka, če bo v tej zadevi intervenirala.

Navajani tožbeni razlogi: tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja dva tožbena razloga.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu trdi, da sporna odločba krši člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, saj je odbor za pritožbe napačno presodil, da se določba tega člena uporabi za sporno znamko Skupnosti v zvezi s proizvodi iz razredov 9, 14 in 18. Odbor za pritožbe je zlasti: (i) napačno presodil vprašanje razlikovalnega učinka sporne znamke Skupnosti, kot da bi šlo za znamko, ki ima obliko proizvodov, ki jih zajema, in (ii) napačno ugotovil neobstoj notranjega razlikovalnega učinka.

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „HORSE COUTURE“ za proizvode iz razreda 18 – prijava znamke Skupnosti št. 6030399

Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu meni, da sporna odločba krši člen 52(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno sklenil, da se določba tega člena v tej zadevi ne uporabi.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija portugalske znamke št. 379879 figurativne znamke „HORSE“ za proizvode iz razreda 18

Tožba, vložena 24. maja 2010 – Scatizza proti UUNT – Jacinto (HORSE COUTURE)

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

(Zadeva T-238/10)

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

(2010/C 209/69)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno presodil, da je med zadevnim znakama obstajala verjetnost zmede.

Stranke

Tožeča stranka: Stephanie Scatizza (Lugano, Švica) (zastopnika: P. Perani in P. Pozzi, odvetnika)

Tožba, vložena 27. maja 2010 – Madžarska proti Komisiji

(Zadeva T-240/10)

(2010/C 209/70)

*Jezik postopka: madžarščina***Stranki***Tožeča stranka:* Republika Madžarska (zastopnika: M. Fehér, K. Szíjjártó, zastopnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi tožeče stranke**

- Sklep Komisije 2010/135/EU z dne 2. marca 2010 o dajanju krompirjevih proizvodov (*Solanum tuberosum* L. linije EH92-527-1) na trg, ki so bili gensko spremenjeni za povečanje vsebnosti amilopektinske komponente v škrobu, v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1193) naj se razglasi za ničen
- Sklep Komisije 2010/136/EU z dne 2. marca 2010 o odobritvi dajanja na trg krme, proizvedene iz gensko spremenjenega krompirja EH92-527-1 (BPS-25271-9), ter naključni ali tehnično neizogibni prisotnosti krompirja v živilih in drugih krmnih proizvodih, v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1196) naj se razglasi za ničen.
- Podredno, če se ne ugotovi predlogu za razglasitev ničnosti sklepa 2010/136/EU, naj se razglasi za ničen njegov člen 2(b) in (c).
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija sklepa Komisije 2010/135/EU ⁽¹⁾ in 2010/136/EU, ⁽²⁾ z dne 2. marca 2010.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe kot prvi tožbeni razlog navaja, da je Komisija storila očitno napako pri presoji in je kršila previdnostno načelo s tem, da je odobrila dajanje gensko spremenjenega krompirja „Amflora“ (v nadaljevanju: GS

krompir) na trg, čeprav so bili pri presoji tveganja navedeni utemeljeni ugovori v smislu, da odobritev – upoštevajoč cilj zagotavljanja visoke ravni varstva zdravja in okolja – lahko povzroči škodo za zdravje oseb in živali ter za okolje. Po mnenju tožeče stranke odobritev dajanja na trg temelji na presoji tveganj, ki ni utemeljena ali je pomanjkljiva s številnih vidikov, kar se odraža na zakonitosti Odločb Komisije.

V zvezi s tveganji za zdravje, ki jih povzročata sporni GS krompir, tožeča stranka navaja, da markerski gen za odpornost proti antibiotikom v GS krompirju in prenos tega gena iz GS rastlin na bakterije pomeni tako tveganje za zdravje ljudi in živali in za okolje, ki ni dopustno, upoštevajoč zlasti obveznost zagotavljanja visoke ravni varstva zdravja in okolja, in ker obstaja vsaj velika znanstvena negotovost glede tveganj, ki je Komisija ni zadovoljivo odpravila. Tožeča stranka iz tega sklepa, da je z odobritvijo dajanja na trg kršeno previdnostno načelo in člen 4(2) Direktive 2001/18/ES ⁽³⁾, ki je njegov konkretni pravni izraz. Poleg vsega tega tudi strokovno mnenje, ki ga je izdala Evropska agencija za varnost hrane, ki je podlaga za sklepe Komisije, nasprotuje stališčem, ki jih imajo glede tega Svetovna organizacija za zdravje, Svetovna organizacija za zdravje živali in Evropska agencija za zdravila.

Tožeča stranka meni, da je presoja okoljskih tveganj GS krompirja nezadostna ali neprimerna, ob upoštevanju:

- neobstoja preiskav na odprtem polju glede vseh biogeografskih regij Evropske unije;
- neobstoja preučitve vplivov, v tem primeru na dolgi rok, na ne-ciljne organizme in vplivov na dinamiko naselitve vrst in na genetsko raznovrstnost;
- nezadostne preučitve morebitnih vplivov na zdravje živali in morebitnih vplivov na prehranjevalno verigo.

Kot drugi tožbeni razlog tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila Uredbo 1829/2003/ES ⁽⁴⁾. Glede tega tožeča stranka trdi, da člen 2(b) in (c) Sklepa 2010/136/EU, ki dovoljuje naključno ali tehnično neizogibno prisotnost v živilih ali krmni genetsko

spremenjenih organizmov v razmerju, ki ne presega 0,9 %, ni zakonit, saj glede odobritve v Uredbi št. 1829/2003/ES ni predvideno nobeno odstopanje v primeru naključne ali tehnično neizogibne prisotnosti gensko spremenjenih organizmov.

- (¹) Sklep Komisije 2010/135/ES z dne 2. marca 2010 o dajanju krompirjevih proizvodov (*Solanum tuberosum* L. linije EH92-527-1) na trg, ki so bili gensko spremenjeni za povečanje vsebnosti amilopektinske komponente v škrobu, v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1193) (UL L 53, str. 11).
- (²) Sklep Komisije 2010/136/ES z dne 2. marca 2010 o odobritvi dajanja na trg krme, proizvedene iz gensko spremenjenega krompirja EH92-527-1 (BPS-25271-9), ter naključni ali tehnično neizogibni prisotnosti krompirja v živilih in drugih krmnih proizvodih, v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1196) (UL L 53, str. 15).
- (³) Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L 106, str. 1).
- (⁴) Uredba (ES) št. 1829/2003 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L 268, str. 1).

Tožba, vložena 24. maja 2010 – Poljska proti Komisiji

(Zadeva T-241/10)

(2010/C 209/71)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: M. Szpunar, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj

— se sklep Komisije z dne 11. marca 2010 [notificiran pod dokumentarno številko C(2010) 1317] o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (2010/152/EU) (¹) razglasi za ničnega v delu, v katerem odhodke pooblaščenice plačilne agencije Republike Poljske v višini

279 794 442,15 PLN in 25 583 996,81 EUR izključuje iz financiranja Evropske unije;

— se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijani sklep določa finančni popravek zaradi pomanjkljivosti v sistemu za identifikacijo in nadzor nad zemljiškimi parcelami v letih 2005 in 2006, in sicer sistem za identifikacijo zemljiških parcel ni bil v celoti vektoriziran, odobrena so bila plačila za zemljišča, za katera to ni bilo upravičeno, opravljeno je bilo premajhno število pregledov na kraju samem v regijah z visokimi stopnjami napak (Województwo opolskie) in določbe o namerni neskladnosti so bile napačno uporabljene.

Tožeča stranka izpodbija obstoj očitanih pomanjkljivosti in navaja naslednje tožbene razloge zoper izpodbijani sklep.

Prvič, sklicuje se na kršitev člena 7(4), prvi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1258/1999 (²) in člena 31(1) Uredbe št. 1290/2005 (³) ter kršitve v dokumentu VI/5330/97 navedenih smernic, ker naj bi bil finančni popravek izveden na podlagi napačne ugotovitve dejanskega stanja in napačne razlage prava, čeprav so poljski organi odhodke opravili v skladu s predpisi Evropske unije.

Nobena od pomanjkljivosti, ki so temelj za finančni popravek, naj ne bi bila dejansko storjena, in odhodki, ki so bili z izpodbijano odločbo izključeni iz financiranja Evropske unije, naj bi bili opravljeni v skladu s predpisi Evropske unije.

Sistem, ki je bil v letih 2005 in 2006 na Poljskem uporabljen za identifikacijo zemljiških parcel, naj bi v celoti in povsem izpolnjeval zahteve iz člena 20 Uredbe (ES) št. 1782/2003 (⁴) in člena 6 Uredbe (ES) št. 796/2004 (⁵); v nekaterih vidikih naj bi ta sistem presegal te zahteve in zagotavljal strogo varstvo finančnih interesov Evropske unije.

Nacionalni postopki, ki so se vodili v letih 2005 in 2006, naj bi omogočali učinkovito in objektivno ugotavljanje, ali je v primeru navedbe prevelike površine zemljišča za plačilo vlagatelj zahtevka ravnal namerno ali ne, s tem, da so bile v spornih primerih predvidene sodne odločbe in upoštevana domneva nedolžnosti.

Priznanje zemljišč za plačilo naj bi bilo opravljeno v skladu s pogoji za pridobitev pomoči za zemljišča, ker je v skladu s pridružitvenim sporazumom ohranitev zemljišča v dobrih kmetijskih pogojih (DKP) do 30. junija 2003 pogoj za pridobitev pomoči, medtem ko je ohranitev zemljišča v dobrih kmetijskih in okoljskih pogojih (DKOP) na dan pregleda ni pogoj za pridobitev pomoči za to zemljišče, temveč pogoj, ki – če ni izpolnjen – vodi v znižanje zneska plačila.

Število pregledov na kraju samem v Województwo opolskie v letu 2005 naj bi izpolnjevalo zahteve iz člena 26 Uredbe (ES) št. 796/2004.

Drugič, tožeča stranka navaja kršitve člena 7(4), pododstavek 4, Uredbe (ES) št. 1258/1999 in člena 31(2) Uredbe (ES) št. 1290/2005, kršitve v dokumentu VI/5330/97 navedenih smernic ter načela sorazmernosti, ker naj bi bil popravek povsem previsok glede na tveganje morebitnih izgub za proračun Evropske unije.

Tudi če bi obstajale, pa niso, nekatere pomanjkljivosti v sistemu za nadzor in sankcije, ki so ga vzpostavile poljske oblasti, bi bile te pomanjkljivosti tako nepomembne, da bi se tveganje morebitnih izgub za proračun Unije nanašalo na precej nižji znesek, kot je znesek, ki ga je uporabila Komisija za popravek v izpodbijanem sklepu. To velja še posebej za popravek, ki ga je Komisija uporabila, ker naj bi sistem za identifikacijo zemljiških parcel ne bil v celoti vektoriziran in ker naj v letu 2005 ne bi bilo opravljeno zadostno število pregledov na kraju samem v Województwo opolskie.

⁽¹⁾ UL L 63, str. 7.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobni pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL L 141, str. 18).

Tožba, vložena 28. maja 2010 – medi proti UUNT – Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)

(Zadeva T-247/10)

(2010/C 209/72)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Nemčija) (zastopniki: D. Terheggen, H. Lindner in T. Kiputh, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Deutsche Medi Präventions GmbH (Düsseldorf, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

- odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 16. marca 2010 v zadevi R 1366/2008-4 naj se razveljavi;
- registracija znamke Skupnosti EM 5 089 099 naj se v celoti razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Deutsche Medi Präventions GmbH.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka Wortmarke „deutschemedi.de“ za storitve iz razreda 35.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka „medi.eu“ za proizvode in storitve iz razredov 5, 10, 35, 39, 41, 42 in 44; nemška besedna znamka „medi welt“ za proizvode in storitve iz razredov 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 in 44; nemška besedna znamka „medi-Verband“ za proizvode in storitve iz razredov 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 in 44; znamka Skupnosti „World of medi“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 5, 10, 35, 41 in 42; nemška figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „medi Ich fühl mich besser“, za proizvode in storitve iz razredov 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 in 44; poslovno ime in firma, ki vsebuje besedni element „medi“, ki se v gospodarskem prometu uporablja za vse proizvode in storitve zgoraj navedenih znamk na področju Unije.

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru.

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in zavrnitev ugovora.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1) in (4) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker naj bi med nasprotujočima si znamkama obstajala verjetnost zmede in je tožeča stranka izkazala, da je imetnica pravic iz poslovnega imena in firme, ter kršitev pravice do izjave na podlagi člena 73 Uredbe št. 207/2009.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 26. maja 2010 – Italija proti Komisiji in EPSO

(Zadeva T-248/10)

(2010/C 209/73)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

Predlog tožeče stranke

— za nično naj se razglasi Obvestilo o splošnem javnem natečaju EPSO/AD/177/10 – Administratorji (AD 5), objavljeno v Uradnem listu Evropske unije z dne 16. marca 2010, št. C 64 A.

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so taki kot v zadevi T-218/09 Italija proti Komisiji⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 180, 1.8.2009, str. 59.

Tožba, vložena 31. maja 2010 – Kitzinger proti UUNT – Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)

(Zadeva T-249/10)

(2010/C 209/74)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Kitzinger & Co. (GmbH & Co. KG) (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: S. Kitzinger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Mitteldeutscher Rundfunk (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Leipzig, Nemčija), Zweites Deutsches Fernsehen (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Mainz, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. marca 2010 v zadevi R 1388/2008-4 naj se spremeni tako, da se odločba oddelka za ugovore z dne 28. julija 2008 o ugovoru št. B 1 133 612 razveljavi in ugovor zavrne;

- podredno, izpodbijana odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. marca 2010 v zadevi R 1388/2008-4 naj se razveljavi;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka modre in sive barve, ki vsebuje besedo „KICO“, za proizvode in storitve iz razredov 16, 36 in 39

Imetnika znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Mitteldeutscher Rundfunk (Anstalt des öffentlichen Rechts) in Zweites Deutsches Fernsehen (Anstalt des öffentlichen Rechts)

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka Skupnosti „KIKA“ za proizvode in storitve iz razredov 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38 in 41 in nemška figurativna znamka črne in bele barve, ki vsebuje besedo „KIKA“ za proizvode in storitve iz razredov 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 38, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, saj med zadevnimi znamkami ne obstaja verjetnost zmede

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 31. maja 2010 – KNUT IP Management proti UUNT – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR)

(Zadeva T-250/10)

(2010/C 209/75)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: KNUT IP Management Ltd. (London, Anglija) (zastopnik: C. Jaeckel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Zoologischer Garten Berlin AG (Berlin, Nemčija)

Predloga tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. marca 2010 v zadevi R 650/2009-1 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „KNUT – DER EISBÄR“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 25, 28 in 41

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Zoologischer Garten Berlin AG

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka „KNUD“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 28; nemška besedna znamka „Knut der Eisbär“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 25, 28 in 41; nemška besedna znamka „KNUT“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 39, 41, 42 in 43, nemška besedna znamka „KNUT“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 18, 21, 25, 28, 35, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se v delu ugoti.

Odločba odbora za pritožbe: pritožbi se ugoti in ugovoru se v celoti ugoti.

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾, ker med nasprotujočima si znamkama ne obstaja verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 28. maja 2010 – Cross Czech proti Komisiji**(Zadeva T-252/10)**

(2010/C 209/76)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Cross Czech a.s. (Praga, Češka republika)
(zastopnik: T. Schollaert, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Odločba Komisije št. INFSO-02/FD/GVC/Isc D(2010) 208676 z dne 12. marca 2010 naj se razglasi za nično; in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v skladu s členom 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije št. INFSO-02/FD/GVC/Isc D(2010) 208676 z dne 12. marca 2010, referenčna št. 09-BA74-006, sprejete v obliki dopisa, v katerem so potrjene ugotovitve iz revizijskega poročila B74-06 o reviziji računovodskih izkazov za obdobje od 1. februarja 2005 do 30. aprila 2008 za projekte eMapps.com, CEEC IST NET in TRANSFER EAST, izvedene v okviru Šestega okvirnega programa EU za raziskave in tehnološki razvoj (2002-2006).

Tožeča stranka v podporo svojim trditvam navaja te tožbene razloge:

Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba krši Pogodbo ali katero koli pravilo, ki se nanaša na njeno uporabo, ker:

- temelji na nepravilni in pomanjkljivi ugotovitvi dejstev s strani Komisije;
- odraža nepravilno uporabo pogodb, ki se nanašajo na zadevne projekte, zlasti glede ugotovitve, da je tožeča stranka kršila te pogodbe;

— temelji na očitnih napakah pri presoji dejstev, ki se nanašajo na zatrjevano kršitev pogodb o teh projektih, iz česar sledi, da niso bili upoštevani veljavni pravni predpisi in je prišlo do napačne uporabe prava;

— temelji na pomanjkljivi obrazložitvi; ter

— krši postopkovne pravice tožeče stranke v postopku pred sprejetjem izpodbijane odločbe in načelo dolžne skrbnosti.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. junija 2010 – Bulgarija proti Komisiji**(Zadeva T-500/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 209/77)

Jezik postopka: bolgarščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 1. junija 2010 – Španija proti Komisiji**(Zadeva T-65/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 209/78)

Jezik postopka: španščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 92, 12.4.2008.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 11. maja 2010 – Nanopoulos proti Komisiji

(Zadeva F-30/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Pristojnost Sodišča za uslužbence — Dopustnost — Akt, ki posega v položaj — Nepogodbena odgovornost — Indiskretnosti v tisku — Načelo domneve nedolžnosti — Nepremoženjska škoda — Odločitev o začetku disciplinskega postopka — Napaka pri presoji — Obveznost nudenja pomoči — Člen 24 Kadrovskih predpisov)

(2010/C 209/79)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luksemburg) (zastopniki: V. Christianos, D. Gouloussis in V. Vlassi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva J. Currall in K. Herrmann, nato J. Currall in K. Herrmann, zasstopnika, skupaj z E. Bourtzalasom in I. Antypasom, odvetnika)

Predmet

Naložitev Komisiji, da tožeči stranki plača odškodnino zaradi kršitve njenih temeljnih pravic, zaradi česar je prišlo do posega v njeno čast in dobro ime.

Izrek

1. Evropski komisiji se naloži, da F. Nanopoulосу plača znesek v višini 90 000 EUR.
2. V preostalem delu se tožba zavrne.
3. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 171, 5.7.2008, str. 50.

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 4. maja 2010 – Petrilli proti Komisiji

(Zadeva F-100/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Pojem prebivališča — Stalno prebivališče — Dokazila)

(2010/C 209/80)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italija) (zastopnika: J.-L. Lodomez in J. Lodomez, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in D. Martin, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe OPI o določitvi kraja stalnega prebivališča tožeče stranke.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. A. Petrilli nosi vse stroške.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009, str. 52.

Sodba Sodišča za uslužbenca (drugi senat) z dne 12. maja 2010 – Peláez Jimeno proti Parlamentu

(Zadeva F-13/09) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenec — Uradniki — Predhodna pritožba — Pritožbeni rok — Zamuda — Dokaz — Nekdanji začasni uslužbenec — Imenovanje uradnika — Člen 5(4) priloge XIII Kadrovskega predpisa — Enako obravnavanje)

(2010/C 209/81)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Josefina Peláez Jimeno (Relegem-Asse, Belgija) (zastopnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: sprva C. Burgos in K. Zejdová, nato K. Zejdová in S. Seyr, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanje, da se tožečo stranko kot uradnico na poskusnem delu razvrsti v naziv in plačilni razred, ki sta nižja od tistih, v katerih je delala kot začasna uslužbenka.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. J. Peláez Jimeno se naloži plačilo vseh stroškov.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009, str. 40.

Sodba Sodišča za uslužbenca (drugi senat) z dne 15. junija 2010 – Lebedef-Caponi proti Komisiji

(Zadeva F-45/09) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenec — Uradniki — Ocenjevanje — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2007 — Ničnostna tožba — Očitna napaka v presoji — Predstavniki zaposlenih — Mnenje ad hoc skupine)

(2010/C 209/82)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti kariernega ocenjevalnega poročila tožeče stranke za leto 2007.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 153, 4.7.2009, str. 51.

Tožba, vložena 19. maja 2010 – Lebedef proti Komisiji

(Zadeva F-33/10)

(2010/C 209/83)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti poročila o kariernem napredovanju tožeče stranke za obdobje od 1.1.2005 do 31.12.2005, kot je bilo sestavljeno po tem, ko ga je Sodišče za uslužbenca s sodbo F-36/07 razglasilo za nično.

Predloga tožeče stranke

— Poročilo o kariernem napredovanju (REC/CDR) tožeče stranke za obdobje od 1.1.2005 do 31.12.2005, kot je bilo sestavljeno po tem, ko ga je Sodišče za uslužbenca s sodbo z dne 7. maja 2008 v zadevi Lebedef proti Komisiji (F-36/07) razglasilo za nično, naj se razglasi za nično;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 26. maja 2010 – Adriaansen proti EIB

(Zadeva F-35/10)

(2010/C 209/84)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Mary Lucie Adriaansen (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: A. M. Schmit, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Zahteva za razveljavitev odločbe EIB, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za posredovanje informacij glede višine pokojnine njenega nekdanjega zakonca.

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba EIB z dne 18. marca 2010;
- EIB naj se naloži plačilo stroškov;
- sodbo, ki je bila izdana, naj se razglasi za začasno izvršljivo, kljub pravnemu sredstvu, in to brez varščine;
- tožeči stranki naj se pridrži vse ostale pravice, zahtevke, uveljavljanje drugih tožbenih razlogov in možnost vlaganja nadaljnjih tožb.

Tožba, vložena 27. maja 2010 – Rapone proti Komisiji

(Zadeva F-36/10)

(2010/C 209/85)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Chiara Rapone (Rim, Italija) (zastopnik: A. Rapone, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je EPSO zavrnil registracijo prijave tožeče stranke za udeležbo na natečaju EPSO/AD/177/10-LAW.

Predloga tožeče stranke

- Razglasi naj se ničnost odločbe, s katero je bila zavrnjena registracija nove prijave tožeče stranke za udeležbo na natečaju EPSO/AD/177/10-LAW, zavrnitev potrjena z dopisom EPSO z dne 12. aprila 2010;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 31. maja 2010 – Vakalis proti Komisiji

(Zadeva F-38/10)

(2010/C 209/86)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Ioannis Vakalis (Luvinata, Italija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Urada za upravljanje in izplačevanje posameznih dajatev o določitvi pokojninskih pravic tožeče stranke v okviru njihovega prenosa v sistem Unije.

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je odločba Komisije št. 60/2004 z dne 28. aprila 2004 nezakonita;
- odločba PMO-4/TP D(2009)/434514716 naj se razglasi za nično;
- odločba o zavrnitvi pritožbe naj se razglasi za nično;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 7. junija 2010 – Lebedef proti Komisiji

(Zadeva F-40/10)

(2010/C 209/87)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg)
(zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je ugotovila, da je tožeča stranka za leto 2009 brez dovoljenja za 5,5 dni prekoračila letni dopust.

Predlog tožeče stranke

— Odločba z dne 11. avgusta 2009, s katero je generalni direktor Evropskega statističnega urada (EUROSTAT) oddelku za kadrovske zadeve na tem uradu dal navodilo, naj pristojnim službam Urada za upravljanje in izplačevanje posameznih dajatev sporočijo, da je tožeča stranka za leto 2009 za 5,5 dni prekoračila letni dopust, da bi tožeča stranka za to obdobje izgubila plačilo;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti več odločb o prenehanju funkcije vodje enote pravne službe tožeči stranki s takojšnjim učinkom, o njeni prerazporeditvi v Direktorat za logistiko ter o zavrnitvi njene formalne prošnje za pomoč ter zahteve za odškodnino.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba predsednika EESO št. 88/10 A z dne 3. marca 2010, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke z dne 7. decembra 2009 in je bilo odločeno o njeni prerazporeditvi, naj se razglasi za nično;

— dodatek k odločbi št. 88/10 z dne 25. marca 2010 naj se razglasi za ničnega;

— odločba št. 133/10 A z dne 24. marca 2010 o prenehanju funkcije vodje pravne službe tožeči stranki s takojšnjim učinkom in o njegovi prerazporeditvi kot vodje enote in skupaj z njegovim delovnim mestom v drugo službo od 6. aprila 2010 naj se razglasi za nično;

— odločba predsednika EESO št. 184/10 A z dne 13. aprila 2010 o prerazporeditvi tožeče stranke v Direktorat za logistiko, ki začne veljati 6. aprila 2010, naj se razglasi za nično;

— dodeli naj se odškodnina;

— EESO naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 7. junija 2010 – Bermejo Garde proti EESO

(Zadeva F-41/10)

(2010/C 209/88)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Moises Bermejo Garde (Bruselj, Belgija)
(zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor

Tožba, vložena 3. junija 2010 – Skareby proti Komisiji

(Zadeva F-42/10)

(2010/C 209/89)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Carina Skareby (Leuven, Belgija) (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bila zavržena pritožba tožeče stranke, po kateri je bila v letih, ki jih je preživela v regionalni delegaciji Komisije v Kirgizistanu, žrtev psihološkega nadlegovanja.

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj Sodišče:

- pozove Komisijo, naj predloži poročilo IDOC skupaj s pripadajočimi dokazili;
- razglasi odločbo Komisije z dne 23. julija 2009 in, kolikor je potrebno, odločbo o zavrnitvi pritožbe za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 4. junija 2010 – Cerafogli proti ECB

(Zadeva F-43/10)

(2010/C 209/90)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Maria-Concetta Cerafogli (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe ECB, s katero je ta zavrnila trditve tožeče stranke v zvezi z diskriminacijo in napadom na njeno dostojanstvo, zaradi obnašanja njenega nadrejenega ter odškodninski zahtevek.

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe Evropske centralne banke z dne 24. novembra 2009, s katero je ta zavrnila trditve tožeče stranke v zvezi z diskriminacijo in napadom na njeno dostojanstvo, zaradi obnašanja njenega nadrejenega, ter po

potrebi, razglasitev ničnosti odločbe z dne 24. marca 2010, s katero je bila zavržena posebna pritožba;

- posledično, ugotovi naj se zahtevam tožeče stranke, kot so navedene v njenem predlogu za notranji upravni nadzor in zlasti:
 - preneha naj se vsakršna oblika diskriminacije in šikaniranje M.C. Cerafogli, bodisi preko besednega izražanja, bodisi preko delovnih nalog in dogovorov.
- Tožeča stranka naj od g.G. v pisni obliki prejme preklic svojih žaljivih izjav in groženj;
- v vsakem primeru povrnitev utrpjene nepremoženjske in premoženjske škode;
- ECB naj se naloži plačilo stroškov;
- ECB naj se naloži, da predloži popolno poročilo o notranji upravni preiskavi z vsemi njegovimi prilogami, vključno z zapisnikom o zaslišanju. Dalje, ECB naj se naloži, da predloži tudi vso korespondenco med preiskovalnim odborom in Izvršilnim odborom in/ali predsednikom ECB;
- Kot pričo naj se povabi go.L, nekdanjo socialno delavko pri toženi stranki.

Tožba, vložena 11. junija 2010 – Lebedef proti Komisiji

(Zadeva F-44/10)

(2010/C 209/91)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je bila zavržena prošnja tožeče stranke za dovoljenje za bivanje izven kraja zaposlitve med bolniškim dopustom.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe z dne 13. avgusta 2009, s katero je bila zavrnjena prošnja, ki jo je tožeča stranka vložila zaradi pridobitve dovoljenja za bivanje izven kraja zaposlitve med bolniškim dopustom od 3. avgusta do 3. septembra 2009, in zlasti med 13. in 30. avgustom 2009;
- prisoditev odškodnine tožeči stranki za nepremoženjsko škodo v znesku petdnevnega osebnega prejemka, izračunana na podlagi ene dvajsetine njegovega mesečnega osebnega prejemka, za vsak dan, ko mu je nastala škoda;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 15. junija 2010 – Petrilli proti Komisiji

(Zadeva F-51/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/92)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve zaradi mirne rešitve spora.

⁽¹⁾ UL C 205, 29.8.2009, str. 48.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 5. maja 2010 – Nikolchov proti Komisiji

(Zadeva F-70/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/93)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve zaradi mirne rešitve spora.

⁽¹⁾ UL C 244, 10.10.2009, str. 16.

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 5. maja 2010 – Nikolchov proti Komisiji

(Zadeva F-94/09) ⁽¹⁾

(2010/C 209/94)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik drugega senata je zaradi sporazumne rešitve spora odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 11, 16.1.2010, str. 42.

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 209/82	Zadeva F-45/09: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 15. junija 2010 – Lebedef-Caponi proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Ocenjevanje — Karierno ocenjevalno poročilo — Ocenjevalno obdobje 2007 — Ničnostna tožba — Očitna napaka v presoji — Predstavniki zaposlenih — Mnenje ad hoc skupine)	53
2010/C 209/83	Zadeva F-33/10: Tožba, vložena 19. maja 2010 – Lebedef proti Komisiji	53
2010/C 209/84	Zadeva F-35/10: Tožba, vložena 26. maja 2010 – Adriaansen proti EIB	54
2010/C 209/85	Zadeva F-36/10: Tožba, vložena 27. maja 2010 – Rapone proti Komisiji	54
2010/C 209/86	Zadeva F-38/10: Tožba, vložena 31. maja 2010 – Vakalis proti Komisiji	54
2010/C 209/87	Zadeva F-40/10: Tožba, vložena 7. junija 2010 – Lebedef proti Komisiji	55
2010/C 209/88	Zadeva F-41/10: Tožba, vložena 7. junija 2010 – Bermejo Garde proti EESO	55
2010/C 209/89	Zadeva F-42/10: Tožba, vložena 3. junija 2010 – Skareby proti Komisiji	55
2010/C 209/90	Zadeva F-43/10: Tožba, vložena 4. junija 2010 – Cerafogli proti ECB	56
2010/C 209/91	Zadeva F-44/10: Tožba, vložena 11. junija 2010 – Lebedef proti Komisiji	56
2010/C 209/92	Zadeva F-51/09: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 15. junija 2010 – Petrilli proti Komisiji	57
2010/C 209/93	Zadeva F-70/09: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 5. maja 2010 – Nikolchov proti Komisiji	57
2010/C 209/94	Zadeva F-94/09: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 5. maja 2010 – Nikolchov proti Komisiji	57

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

